

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

20 lei an și coroane.
20 de jumătate de an 2 coroane.

Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografa”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Un rău mare.

Cine a îndrăgit străinii
Mâncă 'i-ar înima căni.
Eminescu.

Noi Români suntem harnici, suntem din greu, suntem cu sudeare amară, eruntă, din zori de zi, până târziu noaptea, suntem aşa, că abea ne mai putem purta obositile noastre case.

Stând lucru aşa, ar trebui ca să fim avuți, să avem de toate, să nu ducem lipsă de nimic; cum suntem însă nu e aşa, suntem săraci, suntem lipişi pământului de săraci, de multe ori nu avem nici o coajă uscată de pâne, nici un dărar de mălai în casă, apoi afară de acestea mai suntem și încărcați de datorii.

Și oare, de ce suntem noi lipişi pământului de săraci, și de ce suntem încărcați de datorii?

E ceea ce mijloc, ce ne stoarce rodui erunt al muncii noastre.

Eată ce e: brotăm cu străinii, dintre cari mai mult cu Jidovii.

Invorul de frunte al săraciei noastre deci zace în faptul acesta, el, numai de aici provine.

Străinii, dintre cari mai cu seamă Jidovii, nouă Românilor nici odată nu ne-au voit binele, în totdeauna ne au fost dușmani, în totdeauna au avut gânduri rele față de noi, căutând tot felul de mijloace, că să ne facă rău, să ne despoale de tot ce avem. Noi însă nu vrem să vedem aceasta, căci dacă avem vr'un necaz, mergem la cutare venitură de Jidov.

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Corbi.

Comun. de Alexandru Bârsan, inv.

Mătrăgună trei jirezi
Drăguț ca al meu nu vezi,
Pe el e cămașă albă
La grumazi cravată neagră.
Badiul care-mi place mie
Nu-i acasă la moie,
Dar' serie-n sănătărie,
Scrie două-trei rinduri
Nu mai poate de gânduri.

Uscate-ai bade ca vîntul,
Si nu te-ar primi pământul,
Că tot la tine-mi stă gândul,
Cu tine să mă întâlnesc
Trei zile să-ți povestesc,

Apare în fiecare Duminecă

INSCRIEREA

se primește în biroul administrației (strada Poplăci nr. 15).

Un nr. garmond prima dată 14 bani, a doua-oară 12 bani
a treia-oară 10 bani.

Faptul acesta e un rău mare, multă pacoste, multe nenorociri ne aduce pe cap, și astfel trebuie să ne lăsăm de el, pentru că Jidovul dela fir e îngelător, lui nu-i place să lucreze lucru greu, cum lucrăm noi pământul, lui îi place să trăiască numai din gheșeff.

Și Jidovul mai e și viclean, han, până îi cădem în mâni, sau să zic mai bine, în cursă, după placul lui, e dulce la vorbă, după aceasta însă ne întoarcem spatele, nu stă de vorbă cu noi, ba ne mai și injură, ne batjocurește și aşa ne suge până la os, ne despoale de tot ce avem, rămânând ca vai de noii, fără casă și vatră, pe drumuri, ca cergitorii.

Când avem vr'un necaz, noi mergem la Jidov, și de ce facem aceasta, când avem și noi oamenii noștri, cari sunt de un sânge cu noi, cari, numai dacă se poate, cu dragoste ne ajută.

Români noștri cu carte, văzând că Jidovii ne belese fără milă, au venit în ajutorul nostru, au făcut în multe locuri, mai cu seamă în comune de-a lea, bănci românesti, că dacă ne trebuie vr'un ban, să putem fi ajutați, să nu mergem la străini.

Noi însă, de multe ori nu vedem, sau poate că nu vrem să vedem aceasta, singuri ne hăgăm în foc, singuri ne facem rău, și aşa nu trebuie să ne plângem, să ne vătăm, pentru că noi singuri suntem de vină.

Să vedem odată, să ni-se deschidă ochii, că nu e bine ce facem, că e numai spre răul și paguba noastră, ba și spre nenorocirea noastră, și a neamului nostru; să nu aşteptăm ceasul din urmă, căci atunci va fi prea târziu, ori și ce am face, nici la un bine nu vom ajunge.

Trei zile fmi par un ciascun

Povestind de-al meu necaz,
De când te-al dus căte-am tras.

Aveam măndrușă copilă,

Si ploua și era tîna

Si mergeam ea pe lumină;

Dar' de când drăguță n'am

Imi pare neaptes un an.

Din Beșineu.

Comun. de Nicolae Paștiu, inv.

Pasăre de pe rotilă

Fata popii-i tot copilă,

Dar' și pasărea-i tot puiul

Dracu-o și de cându-i

Duce-mă nu știu încătrău

Că-n toate părțile-i rău.

De trei zile mă tot duce

După badea să-ți sjung

Desculță și desbrăcată

Doar' l-oii ajunge vr'odată.

Când avem deci vr'un necaz, să mergem la preoții și învățătorii nostri și la ceilalți oameni ai noștrii care, ca și le cerem asta, căci ei ne vor lăsa, ne vor îndrepta pe căile bune, căci sunt frați cu noi, sunt de o legătură de un sânge cu noi.

De Jidovi să ne păzim ca de foc, facă că ei trebile lor singuri; că nu sunt oamenii noștri, nu ne voiesc binele, ci caută numai să ne despoie de tot ce avem.

Dacă vom face aşa vom vedea, că de mult vom câștiga, rodul oruncui sătenilor, al muncii noastre, nu va mai ajunge în mâniile, în punga lor, ci ne va rămâne nouă, spre folosul nostru.

Și de ce să nu facem când e numai spre binele, spre fericirea noastră și a neamului nostru românesc. Frunză.

„Unitatea națională ceho-slovacă“. Locotenenza Moraviei a primit cu clausula de aprobare statutul reuniunii cu titlul de mai sus și care are de scop deschiderea poporului slovac și propagarea unității naționale într-o nouă popoare. Reuniunea reuniunii este în Ungarisch-Brod.

Ziarul maghiar scrisă foc de necaz!

Dela Ligă La întâlnirea de Mecouri, 30 Octombrie, comitetul central executiv al Ligii culturale a aflat cu plăcere, că în urma atârnărilor președintelui ei, dl P. Grădișteanu, una sută de noi membri, numai din București, au cerut să fie înscrise în Ligă.

Până mor să mă tot duc
Nici odată nu-l sjung.

Până ce sunt lătele fete
Nu le vezi în cărcină bete,
Dacă pun conciul pe cap
În cărcină nu mai încap.

De când bade m'ai lăsat
M'am negrit și m'am uscat,
M'am uscat ca scandura,
De când nu-ți sărut gura,
Si mai tare m'oii usca
De nu te-oii mai săruta.

Copilișă, copilișă
Fă-ți guriță fântâniță,
Si buzele păbarele
Să bea voinicii din ele,
Să beau măndrușo și eu

Să-mi treacă de dorul tău.

NULLA DIES SINE LINEA.
Vineri, în 14 n. c. a primit redactorul responsabil al „Tribunii”, domnul Mohan, înștiințarea despre punerea sub acusă pentru cei doi articoli încriminați: „Numai morți vom da-o” și „Pericolul se apropie”. Excepțiunile s-au făcut la tribunalul din Cluj prin vrednicul nostru avocat din Cluj, dl Dr. Cassiu Maniu, care va susține și apărarea.

Din Austria. Propunsrea de-a oferi Germanilor ca despăgubire pentru învoirea lor cu limba oficială internă cehă împărțirea în cercuri și curți naționale, astă opoziție strănică, mai ales la partidul poporul german. Din cauza aceasta se presupune, că protestele de calificare vor suferi naufragiu. În casul acesta guvernul, și vorba, să disolve parlamentul și să scrie alegeri nouă.

PROCES DE PRESĂ. În „Kronstädter Zeitung” a apărut mai de mult un articol, în care se arăta, că datele biroului statistic regnicolar sunt falsificate în favorul Maghiarilor. Biroul stat. a împrocesuat foaia, respectiv pe autorul articoului, prof. Dr. E. Lassel. În ceea ce aceasta sâmbătă a fost prima pertractare la tribunalul din M.-Oșorhei. Tribunalul, cu toată apărarea avocatului Dr. Lurtz, a decis punerea sub acusă a lui Lassel.

Osândirile merg strună!

DIN LUME.

Germania.

Imperatul Vilhelm devine tot mai urgjent în unele state din Germania, în deosebi în Bavaria. Astfel atribuindu-se împăratului Vilhelm II. tendința de-a răpi statelor federale și ultimele resturi de autonomie provincială, toată Bavaria cu oricare își aduce aminte de convintele ce le-a încis împăratul actual în carte de aur a orașului München: Suprema lex regis voluntas.

Conducătorul tăraniilor bavarezi, Anton Memminger, în o mare adunare publică a strigat că l-a lăsat gura: „Imperatul e cel mai detestat om din imperiu”. Poliția era de față, și nici un agent n'a invitat pe președintele reuniunii să ridice ședința, cum se face în casuri când autoritățile sunt insultate.

Un alt motiv pentru care mai e detestat Vilhelm II. e și anglomania lui. Nu numai bavarezii, dar și restul Germanilor, critică aspru această atitudine a împăratului. De acesea, același Memminger a putut să strige neimpedecat de nimenei: „Blăstămat fie ciasul când a debărcat împăratul german în Anglia”.

Și cu toate acestea călătoria lui Vilhelm II. se impunea ca inevitabilă, dacă vrea Germania să întăreze un imperiu colonial în Africa, unde are să

ia acum recompensa atitudinei sale reprobabile, pe timpul răboiului cu Burii.

Germania dispune deja în Africa de 1,489.500 kilometri pătrați, și acum, după ce Chamberlain va fi vizitat coloniile engleze, ea mai speră să mai obțină încă ceva.

Eată de ce a fost necesară o vizită la unchiul Eduard VII.

Bulgaria.

Ziarul „Echo de Paris” publică un interviu cu profesorul Mihailowski, unul din președinții celor două comitete macedonene din Sofia.

Mihailowski a declarat, că toate comitetele macedonene din Bulgaria dispun de 4-5000 oameni armati, cari vor continua campania din Macedonia chiar pe timpul ernei. El este convins, că Macedonenii nu vor putea obține nimic fără concursul Franciei și a Angliei, al căror interes ar fi după dînsu, de a sprijini pe Slavii din sud contra intinderii pan-germanismului.

Ziarul „Novosti” publică un articol contra guvernului bulgar, reproșându-i că confundă tendințele politice ale Rusiei oficiale cu acele tendințe, cari își atrăg un caracter semi-oficial. Rusia, zice acel ziar, nu poate favoriza o politică bazată pe visurile unei mari Bulgarii. Politica rusească trebuie să meargă de a asigura interesele tuturor popoarelor și ai tuturor statelor din peninsula balcanică. Rusia nu poate să dea preferință Bulgariei, închelută „Novosti”.

Belgia.

Contra regelui Leopold s-a făcut în 15 i. c. un atentat. El ieșe din biserică, când un individ a dat trei pușcături de revolver asupra trăsuri, în care se afla regel și familia. Nici un glonț n'a nimerit. Atentatorul a fost arestat și dus la poliție. El se numește Rubino, a venit din Londra și declară, că e anarchist. Regele a aflat despre atentat numai după ce a sosit la palat.

Turcia.

O deșeagă publicată în ziarul rusesc „Novoje Vremja”, primită din Constantinopol, comunică următoarea știre sensațională:

Trupele turcești, urmărind o bandă de răsculați albanezi, au comis o greșală ce a avut ca rezultat câteva sute de victime. Pe când urmărea neaptea pe bandiți, o trupă de soldați s-a întâlnit cu altă trupă și crezând că sunt răsculați, s-au luptat câteva ceasuri, omorindu-se dintr-o parte și din alta. La Constantinopol au sosit zece vagoane de ofișeri și soldați răniți. În spitalele din Sarea și Salonic se află o mie și cinci sute de răniți.

Cel puțin, aşa declară Turci, că a fost o eroare.

Edhem-Paşa telegrafează din Seres, că răsculați sunt în număr de trei mii.

Bandele albaneze au jefuit Bisrița, Serbinovo, Dragobranza, Zarevo-gorie, Lazerovopole, Postele și Goleancin.

Răscuala aceasta e mai de temut pentru Poartă decât aceea a Bulgarilor.

Se telegrafează din Constantinopol, că Sultanul va trimite în vizită la cur-

tea rusească pe fiul său Achmed Effendi, care se va duce apoi la Berlin.

Această vizită se crede a fi în legătură cu tema, ce are Sultanul în urma înțelegerii dintre Bulgaria și România.

Turcia, crezând că chestiunea reformelor a devenit o necesitate pentru existența ei mai departe, a propus Puterilor, să le prezinte un proiect de reforme pentru Macedonia.

Stiri mărunte.

Rebelii marocani au fost bătuți de trupele Sultanului. Pretendentul a fugit.

În Africa-de-sud se fac pregătiri pentru călătoria lui Chamberlain, care va cerceta teate districtele, ca să facă cunoștință cu deosebitele naționalități din colonii.

Visita regelui Carol în Bulgaria.

Am fost dat știres, că regel României a vizitat Bulgaria. Dăm mai la vale unele amănunte dela aceasta întâlnire. La banchetul din Rusciuc principalele Bulgariei a ținut următorul toast:

„Sire, sunt fericit a saluta pe augustul vecin, care a binevoit să visiteze pământul Bulgariei. Această vizită dovedește bunele raporturi de vecinătate ce există între ambele State. Asigurăm pe Majestatea Voastră, că nu vom neglijă nimic pentru consolidarea acestor sentimente. Sunt fericit mai cu seamă, că visita Maiestății Voastre coincidează cu a 25-a aniversare a răboiului, la care a luat parte glorioasa armată română căreia îi vom păstra recunoștință.

„Insuflare de aceste sentimente, beau în sănătatea Maiestății Voastre, a Maiestății Sale Reginei și pentru prosperitatea armatei române și a poporului român. Ura!“

Regelul Carol la rindul său ținut următorul toast:

„Mulțumesc din tot sufletul pentru sentimentele exprimate și pentru simpatia primire ce s-a făcut de către armată și orașul Rusciuc, care a realizat imense progrese sub domnia Maiestății Voastre. Sunt vesel că prin o fericită coincidență, azi se sărbătorește a 25-a aniversare a răboiului independentei și că națiunea bulgară salută victoria căștigată de armatele aliate ruso-române, care au creat statul bulgar.“

„Punem mare preț pe prietenia poporului bulgar și ne rezervăm a stringe din ce în ce mai mult legăturile de amicitie, spre fericirea ambelor popoare.“

„Beau în sănătatea augustei mame principesa Clementina, în sănătatea Maiestății Voastre și pentru prosperitatea Bulgariei. Ura!“

Dela Rusciuc s-au dus pe câmpul de luptă din jurul Plevnei.

La Grivita.

La orele 3¹/₂, cu totul ajunseră la Grivita, falnică redută luată de curcanii români la 1877. Mii de tărani erau acolo pentru a-i primi și doctorul Drumești în francozestă un discurs, prin care salută pe M. S. Regele.

Apoi merseră a vizita capela comemorativă română, ridicată în amintirea soldaților morți în răboiul dela 1877-78. Frumoase arcuri de triumf erau ridicate la intrarea capelei.

Metropolitul Constantin din Vrața, imbrăcat în odajdii, primi pe regele Carol la intrarea în biserică și rostie un micător discurs de bunăvenire viteazului de acum 25 ani.

Visitarea criptei și scena emotionantă.

Urmă un serviciu divin, după care M. S. Regele se coborî în cripta, în care se află depuse osemintele oficerilor și soldaților morți în răsboiu.

M. S. Regele plânsse multă în față acestor scumpe reliice și depuse o placă comemorativă cu inscripția: *Carol I. Regele României, vitejilor și soldaților, 1902.*

La rindul ei, delegația batalionului 2 de vînători, care câștigase la 77 gloria eternității prin luarea Griviței, depuse și ea o cunună. S-au mai depus multe alte coroane, din partea armatei române, din partea Principelui Bulgariei, a consiliului de ministri bulgar, a comunei Grivița, a d-lui locot colonel Loentiew.

Visitarea câmpului de luptă.

Urmă apoi vizitare câmpului de luptă de odinioară, presărat cu monumente pentru eroii căzuți în lupte.

Fu emționantă scena când M. S. Regele arată asistenților Valea plângerii, făcând asistenților istorisirea zilelor de glorie de acumă 25 de ani.

Și aici se depuseră numeroase coroane.

La Plevna.

La 5 ore plecară la Plevna. Populația micului orașel era toată pe străde.

Femeile și fetele aruncau flori, iar trecerea cortegiului era împedecată de marea aglomerație.

Trăsura regală se opri la casa, care pe acel timp fusese locuită de Leul dela Plevna, Osman Pașa, și care actualmente este locuită de domnul și doamna Vatzov.

D-na Vatzov oferă un frumos buchet de flori Majestății Sale. Avu loc o mică gustare, chier în camera locuită odinioară de Osman Pașa.

Discursurile.

La șanțană oferită, M. S. Regele ridică următorul toast, acoperit de uralele tătărora:

»Sunt profund măcat de frumoasa primire ce mi-se face în acest oraș. Acum 25 de ani am părăsit Bulgaria ca invincitor; astăzi revin pe acest pămînt ca cel mal bun și cel mai sincer amic al Bulgariei și al armatei bulgare.

»Sunt fericit aflându-mă aici, unde armata rusu-română a cules lauriile victoriei după o luptă eroică, ce a ținut încordată atenția lumii, cinci luni. Simt o adeverată satisfacție vîzînd inimile Bulgarilor unite cu ale Românilor în același avînt de frăție. Mulțumind A. V. de delicate atenție ce ați avut pentru mine, beau pentru armata bulgară care, deși tinere, a dat dovezi de bravură. Ura!«

A. S. R. Principele Ferdinand a răspuns prin următorul toast, acoperit de uralele întregii asistențe:

»Sire, sentimentele ce exprimă în aceste localități sacre ne pătrund. În acest moment mă gădesc la răsboiu, la eroii cari au murit pentru principiul creștinătății și deschiderea Bulgariei.

»Văd figura împăratului Alexandru II. împărtășind suferințele soldaților și mai văd armata glorioasă comandată de

Maiestatea Voastră. Văd Grivița, Opanzel și pe martirii români, cari și-au sacrificat viața pentru binele Bulgariei.

»Azi, poporul bulgar, fericit, este recunosător. Beau pentru armata română, urându-i să fie vecinie glorioasă. Beau pentru șeful ei și pentru M. S. Regea. Ura!«

La ora 6 și jum. Suveranii se îndreptăză spre gară. Trenul a plecat spre Samovitz, în ovațiunile și uralele poporației.

Trenul ajunge la Samovitz, unde o poporație imensă scoate urale.

Suveranii trec portul decorat splendid și se duce pe iahul princiar Krum.

La ora 8 și jum, începe prânzul pe iahul Krum, la care iau parte Suveranii și Suitele.

După masă dl Sturdza a conferit singur cu A. S. R. Principele Ferdinand,

Plecarea.

La 10 ore seara, iahul se puse în mișcare spre T. Măgurele. Escadra însoteste iahul Krum. Salvele de tunuri se trăg de pe teren.

Între Nicopoli și T. Măgurele aspectul este cu totul feeric.

Artificii se dau de pe teren.

La Turnu Măgurele, debocaderul, feeric iluminat, este plin de o lume imensă.

Regele a părăsit iahul însotit de A. S. R. Principele Ferdinand care l-a condus până la vagonul regal.

Ambii Suverani s-au reîntors apoi la debocader, Regele Carol voind să conduce pe Principele Ferdinand.

Despărțirea a fost foarte caldă. S-au îbrăișat de mii multe ori, deosemenea dl Sturdza a îbrăișat pe primul-ministrul Daneff. La 11 și 10 m. M. S. Regele cu suita să urcă în trenul regal, care a pornit la Sinaia.

SCRISORI.

Adunarea generală a „Reuniunii fem. rom. din com. Hunedoarei”.

Deva, în 11 Nov. n. 1902

Dela banchet publicul a trecut la adunarea generală a Reun. fem. rom. din comitatul Hunedoarei, ținută în localitățile casinii române din loc.

Adunarea a fost una dintre cele mai reușite, toate centrele românești din comitat erau reprezentate prin d-ne și d-șoare, cari tind la înaintarea femeii române și la perfecționarea industriei de casă românească, pentru care scop lucrează neconținut tocmai reuninea.

Adunarea a fost deschisă de doamna președintă Elena Pop Hosszu-Longin prin frumoasă vorbire:

A urmat apoi, conform ordinei de zi, cestirea consemnată membrilor reuniei, prin care s-a constatat că în anul acesta reuninea a avut 1 membru onorar, 31 membre fundatoare, 60 membre pe viață, 7 membre ordinare și 26 membri ajutători.

După acea s-a ctește raportul comitetului despre activitatea și raportul cassei, despre avere Reuniunii dela ultima adunare generală.

Amăsurat ordinei de zi urmează alegerea lor două comisiuni, una pentru revizuirea raportului comitetului și raportului cassei, iar' alta pentru încasarea taxelor restante și conscrierea membrilor noi.

În prima comisiune se aleg: d-na Maria Barițiu n. Bogorin, d-na Eugenia Sânzian n. Popp cu dl Dr. Alexandru L. Hosszu, iar' în comisiunea a două se aleg: d-șoara Venturia Corvin, d-șoara Asineta Popoviciu cu domnul Nicolae Schiav.

Prima comisiune recomandă spre primire rapoartele comitetului și casierii, propunând totodată ca doamnei casieră pe lângă mulțumită să își dea absolutorul obișnuit.

Din primul raport — pe lângă celelalte șapte — cu deosebire recomandă spre primire adunării generale propunerea comitetului de a alege o anchetă din bărbați specialiști, cari să studieze modul cum și unde să ar putea fi înființat primul atelier pentru industria de casă cu motive românești, la care apoi să se poată face comandă, cari să ridice industria noastră de casă la nivelul ce-i compete, și merită să fie ridicată, și aceasta comisiune să vină la proxima adunare generală cu propunere concretă și bine precisată în direcția aceasta. Propunerea s-a primit, și ancheta s-a aleas.

Din raportul cassei relevă, că reur. dispune de o avere de 10 000 de coroane, bani elocați la 5 bănci românești din comitat, anume: »Hunedoara», »Ardeleana», »Corvineana», »Hațiegana» și »Gănițerul».

Frumușică sumă, fină pentru realizarea grandioasei idei de mai sus totuși va fi insuficientă, dar' oamenii și instituțiuni mari nimioase nu vor întârzi a sprijini astfel de întreprinderi mărite!

Comisiunea pentru conserierea membrilor noi raportează cu placere că a încasat sumă de 156 coroane, conserindu-se 9 membre pe viață, 2 ordinare și 13 membri ajutători.

La eventualele propunerile dl Dr. Alexandru L. Hosszu propune, că pentru meritele câștigate pe terenul pentru înaintarea și cultivarea femeii române, perfecționarea și ridicarea industriei de casă românească, adunarea generală să declare de membri onorari ai sei pe doamna Maria P. Cosma din Sibiu, pe dl Ioșif Vulcan din Oradea și pe dl Demetru Comșa, prof. din Sibiu, adunarea primește cu insuflare aceasta propunere și declară de membri onorari pe propugii.

Tot la adunarea generală au fost expuse sub supravegherea d-nei Mesonier și d-șoarei Mariana Olariu niște drăgălașe obiecte aparținătoare industriei de casă.

Adunarea generală, — după exhaucția ordinei de zi, și a propunerilor făcute, a fost închisă prin doamna președintă.

Petrecerea cu dans.

Seara a fost o petrecere cu dans în sala Redutei orașenești din loc, aranjată de tinerimea din Deva și jur pentru înfrumusețarea internă a bisericii.

Petrecerea aceasta a reușit bine. Să jucă până cără ziuă cu mare insuflare și viciozitate la acordurile excelente muzice a lui Gogî din Orăștie, — Căți am luat parte la aceasta petrecere ne-am petrecut foarte bine.

Materialiminte încă a reușit bine, căci după cum am auzit pantru scopul ce s'a aranjat au rămas peste 120 coroane.

Străini la petrecere nu au luat parte.

Va să zică petrecerea a fost românească curată.

Correspondent.

Monumentele române din Bulgaria.

Să vorbit mult zilele acestea despre vizita regelui român în Bulgaria. Chiar dacă n'am lăsat în seamă principalele diplomatici, cari l-au înduplat să o facă, trebuie să ne gândim, că pe campeii Bulgariei avem locuri, unde mii de frați de ai noștri își dorm soenul de veci. Și ea să vadă Români noștri, că cei rămași în viață nu și-au uitat de el, dăm mai la vale descrierea lor, făcută chiar de oficerul, care a fost înșecat cu supravegherea executării lor, dl col. Boțez, și pa care o reproducem după revista poporului militară „Peneș Curoanul”.

Capela dela Plevena. Așezată pe o colină în fața satului Grivița, este construită din piatră cioplită. Fondalii ei, destul de adânci, au permis construirea unei cripte, în care sunt depuse osămintele tuturor ostașilor căzuți în lupte, și cari s-au putut găsi, mai ales în jurul redutelor.

Visitatorul poate pătrunde în criptă, prin lăuntrul capelei, trecând printr-o ușă ce se ridică.

In fondatiunile capelei se găsește o piatră, în care s'a săgezat cu multă îngrijire un tub de plumb, înăuntrul căruia este pus un tub de sticlă închis ermetic și care conține:

1. Un pergament cu următoarea inscripție:

În anul MDCCCLXXXII (1882).

Sub Carol I, rege al Românilor și fiind prim-ministrul Ioan C. Brătianu, cari ministru de răboiu general George Anghelescu, a ridicat statul român această capelă în amintirea vitejilor ostașilor Români, căzuți pe aceste locuri în luptele purtate contra Turcilor în anii 1877–78.

Fiele omintirea eternă.

2. Medaliele Trecerea Dunării și a Apărătorilor independenței cu panglicele lor.

3. Câte o piesă din toate felurile din monedele române de aur, de argint și de aramă, căte existau la acea epocă.

Deasupra criptei se află corpul capelei propriu zis, luminat de trei ferestre mari, cari deasupra cupolei ei au 8 ferestre mai mici.

La exterior, sculpturile ușei și ale cornicelor sunt lucrate cu multă îngrijire, cari deasupra acoperământului și la cele patru capiteli ale fețelor se află căte o cruce.

Pe părțile interioare ale capelei sunt zugrăvite imagini tuturor ostașilor și alte subiecte sacre, execuții cu o măiestrie și o acuratețe demne de admirat.

Pe una din părțile laterale ale intrării se află portretul Majestății Sale Regelui, comandantul suprem al oștirilor dela Plevena, sub a cărui înaltă conducere armata română a putut recăști independentă ţărilor sale; cari pe calea lui parte, portretul prea iubit și gratioasei Regine, măngăitoarea suferințelor și a rănișilor din acele lupte.

Tot înăuntrul capelei, și deasupra ușei se dă intrarea în criptă se vede următoarea inscripție, săpată în piatră: „In amintirea bătăliei încoronată de îsbândă dela 30 August 1877, și a luptelor dela 27 Aug., 6 Septembrie și 6 Octombrie 1877.”

In partea dreaptă a curții capelei, este clădită o mică losuină pentru păzitorul imbecărănit în acest serviciu și care-l continuă și azi plătit de ministrul de răboiu.

Starea acestui monument este bună mai ales în urma reparațiilor ce s-au făcut în anul acesta.

Monumentul dela Reduta Grivița nr. 2 este construit din piatră cioplită, cu crucea de marmură cenușie închisă; pe una din fețe are o placă de marmură pe care este scris:

„Cine luptă vitejește, neperitor și rămâne numele.”

Acest monument este așezat pe spațiul rămas liber între lăcașurile făcute de soldații noștri și reduta Grivița nr. 2 cu față spre valea numită a plângerii.

Monumentul dela Opanes este asemănător aceluia dela reduta Grivița nr. 2, așezat pe locul ocupat de una din redute turcești.

Pe placă acestui monument este scris:

„Români luară acestă redută împreună cu 6–8000 princi și 18 tunuri, în ziua de 28 Noemvrie 1877.”

Acetea sunt monumentele de pe câmpul de bătălie dela Plevena.

Monumentul dela Rahova și Smârdan. Sosul lor este de piatră cioplită, corpul monumentului de granit cenușie închis, cară statuă de bronz; monumentele sunt înconjurate de stâlpi de piatră legați cu lanțuri.

Pe plăcile acestor monumente sunt următoarele inscripții:

Placa nr. 1.

Anul măntuirii 1877.

Placa nr. 2.

Dumnezeu a voit ca din sângele versat de voi să răsară neașternarea României.

Placa nr. 3.

Dându-vă viața bărbătesc, ați dăt viață ţării voastre și libertate Bulgariei.

Placa nr. 4.

Fentru patrie și pentru domn căzuți pe câmpul datoriei.

Placa nr. 5.

Nici o jertă nu e mai mare, când din sănătatea sa se urmărește pentru apărarea dreptului și mărirea neamului.

Placa nr. 6.

România recunoște oare nu va vita niciodată că ceea ce se dobândește prin luptă crâncenă se păstrează cu sfîrșenie.

Din stejar, stejar răsare, cari din viteji nasc.

La așezarea acestor monumente s'a avut de asemenea în vedere îndeplinirea condițiunilor de a se putea vedea și pe căt se poate mai aproape de localitățile unde s'au dat luptele.

Monumentul dela Rahova este așezat pe una din înălțimile din marginea apuseană a orașului, cu față spre Dunăre, este vizibil din orașul Bechet.

In apropierea acestui monument și pe locul, unde sunt înmormântați ostașii căzuți în luptele dela Rahova, s'au ridicat 10 cruci de marmură așezate pe soclu de piatră, cari au forma și dimensiunile din figura 8. Așezarea monumentului dela Smârdan nu a putut satisface condițiunii de a se putea vedea din orașul Calafat, din cauza depărtării acestei localități de Dunăre.

El este așezat pe locul ocupat de una din redutele de lângă acest sat și domină cu înălțimea sa toată câmpia, care-l incunjoară.

Asemenea în cimitirul din marginea satului, unde se află îngropăți oficerii și soldații căzuți în acea localitate, s'au ridicat două monumente.

Acel al oficerilor poartă următoarea inscripție:

„Cei dintâi la primejdie, trebuie să fie și cei dintâi la o glorioasă amintire.”

Car pe cel al soldaților este scris:

„Voi, soldați, temelia oastei române, vom răsuflare cinstea și dragostea ţării.”

Construcțiunile tuturor acestor monumente au fost terminate în vara anului 1888, astfel că la 30 August al acestui an a avut loc sfârșirea capelei, solemnitate la care au asistat generalul Ipătescu, ca delegat al guvernului român, și generalul Candiano-Popescu, atunci colonel-adjudant regal, înșecinat din partea Majestății Sale pentru a asista la această ceremonie, mai mulți oficeri superiori și inferiori, precum și câteva grade inferioare.

Redutele, deși acoperite de vegetație, cu coamele și talusele stirbite și gărvuite de timp, par încă să sta gata să-și îndrepte creștele pentru a se mai opune atacurilor cuceritoarelor coloane, ce ar voi să se arunce contră-le.

Obuzele și sburăturile ruginite, ce zac lângă ele, precum și monumentele, ce le incunjoară, le arată însă că au trăit și că menirea lor este de a se cufunda cu timpul în întunericul uitării.

Acet mărșălbăt de bătălie poate fi astăzi semușit unui imens cimitir, însemnat prin faptele glorioase, ce s'au petrecut acolo, precum și prin aceea, că pe mormintele, cari formă și au înălținat și au crescut cele mai frumoase flori, cari pot împodobi viață unui popor și a unei armate în special, flori, cari se numesc onoare, vitejie, simfemintă de datorie către ţară, steag și tron, abnegațiunea la cel mai mare grad prin jertfa vieții pentru patria sa.

Car Capela română din locul, ce ocupă punctul de unire al oștirilor aliate, cu ușile ei deschise, adăpostind în cripta să rămăște vitejilor căzuți pe acele câmpuri, pare a invoca pentru sufletele acestor eroi, binecuvântarea celului, răsplată virtușilor lor de pe pămînt.

Însotirile de credit „Raiffeisen”.

(Urmare și fine).

La sfîrșitul anului 1901 »Asociațunea« generală cuprindea mai mult ca 3700 însotiri, între cari 3400 casse de păstrare și anticipații (Spar-und Vorschussvereine), celelalte sunt vințeleri, lăptării, însotiri pentru valorisarea vitelor, (Viehverwertungsvereine), magazine de bucate, însotiri pentru cultura hîmeiului, tăbacului și a.

Ideia creatoare a lui Raiffeisen a prins rădăcini departe peste granițele țării nemțești, în Belgia, Franția, în Elveția, în Austria, s'au înființat asemenea însotiri.

Primele însotiri, sistemul Raiffeisen, la Sasi le-a înființat Dr. K. Wolff în anul 1885, în Agârbiciu, Frâua și Șura-mare, în anul următor s'a înființat o asociațune modestă cuprinzînd 7 însotiri. Angajamentul cassei centrale ca cea din Neuwied l-a luat asupra sa cassa de păstrare generală din Sibiu (Hermannstädter allgm. Sparcassa) acordând însotirilor credite și controlând transacțiile lor, la început prin mai mulți funcționari ai institutului, mai târziu, în anul 1890, prin un revisor permanent instituit anume pentru însotiri.

Din raportul general al asociațunei despre rezultatele anului 1901 estragem următoarele:

La cele 80 de însotiri de credit din anul 1900, în 1901 s'au adăus încă două, ear' una a eșit din legăturile asociațunei; cu finea anului 1901 asociațunea avea 81 de însotiri de credit ca membrii și cinci vințeleri.

In următoarele dăm bilanțul însotirilor comparativ cu cel din anul 1900:

Active:

	31 Dec. 1900	31 Dec. 1901
	Cor.	Cor.
Cassa în numărăt	88.793.90	79.748.30
Imprumuturi pe cambii	1.694.173.57	1.834.970.20
Imprumuturi pe obligații	1.514.153.72	1.752.621.55
Debitori	131.311.11	100.874.81
Depunerile la Herm. allg.		
Spark. și aiurea	59.676.02	70.858.12
Avere mobilă	15.261.60	14.269.27
Interese transitorice	19.036.87	21.856.83
Interese restante	38.252.45	55.132.43
Perderi la unele însotiri	721.74	830.38
Totalul activelor	3.541.380.98	3.930.661.89

Pasive:			
Părți fundamentale	157.493.69	162.785.65	
Depunerile spre fructificare	1.799.126.07	2.040.353.09	
Credite	1.344.103	— 1.436.776	—
Diverși creditori	18.412.65	34.080	
Interese transitive anticipate	47.564.61	48.798.08	
Fondul de rezervă	136.998.31	162.899.60	
Profit curat	37.682.65	44.969.47	
Totalul pasivelor	3.541.380.98	3.930.661.89	

Cu 31 Decembrie 1900 însotirile au avut 6694 deponenți, cu cor. 1.799.126.07, în valoare medie cor. 268. În 31 Decembrie 1901 7275 deponenți cu cor. 2.040.353.09; valoarea medie cor. 280; în 1901 prin urmare o creștere de 581 deponenți cu suma de cor. 241.227.02.

Starea debitorilor cu 31 Decembrie 1900 e 14.156 debitori cu C. 3.188.327.29, în calcul mediu pe un debitor 225 cor. — ear' în 31 Decembrie 1901 sunt 15.146 debitori cu cor. 3.587.591.75, calcul mediu cor. 238 deci în 1901 999 debitori cu cor. 399.264.46 mai mult.

Creșterea depunerilor de cor. 241.227.02 nu a ajuns la acoperirea împrumutelor cu cor. 339.264.46, diferența s'a acoperit prin contragerea de împrumut dela cassa centrală.

Din an în an se observă o creștere a cercurilor de împrumuturi; — o creștere care nu se mai poate acoperi prin depunerile ce intră la însotiri. E de lipsă, că la acordarea împrumuturilor să se țină cont de puterile însotirei. Împrumuturile acordate să fie în proporție cu depunerile și cu creditul disponibil dela centrală, ear' acestea cu rezervele de cari dispune însotirea.

Atragerea capitalelor ca depuneri se poate ajunge prin o organizație bună, onestitate din partea conducerilor, și mai pe sus de toate prin o controlă cât se poate de aspiră.

»Asociațunea« însotirilor săsești pentru a putea exercita o controlă extinsă, a numit anul trecut pe lângă revisorul șef încă 4 revisori, ear' revisiunea însotirilor de pe teritorul Bistriței și Rechinului e concrezută casarului însotirii din Minarca. Prin inovația aceasta revisorul șef cu ajutorul subrevizorilor sunt în stare a exercita o controlă mai bună și a lucra la uniformisarea organizației.

Să e sigur că prin aceasta încrederea față de însotiri se va estinde din an în an, prin ceea-ce cu timpul au să devină un factor însemnat și de mare importanță economic-financiară pentru poporul săsesc.

PARTEA ECONOMICĂ.

Starea economică a României.

După datele statistice publicate de către ministerul agriculturii din România, starea economică a aceleia la sfîrșitul anului 1901 a fost următoarea:

Cucuruzul sau porumbul cum li zic cei de dincolo a fost cultivat pe un teritor de 2.128.000 hectare și a produs 19.4 hectolitre la hectare, dând o producție de 41.211.000 hectolitre, față de 29.970.000 hl. din 1900; mălaiul (meul) a fost cultivat pe 107.000 hectare și a produs 12.2 hl. la hectar, dând o producție de 1.312.000 hl., față de 760.000 hl. din anul 1900; fasolea și mazarea au dat 2.037.000 hl.; sămânța de în 195.000 hl., ear' sămânța de cânepă 68.000 hl.

Producția de cucuruz, ca și a celorlalte sămânături, a fost așa dară mai bună ca a anului 1900 din cauza că în anul trecut timpul a fost mai priușios creșterei acestora. După Statele Unite din America, România urmează în locul prim cu exportul de cucuruz de 20 milioane hectolitre pe an.

Fânărul sau livezile naturale au cuprins un teritor de 550.000 hectare și au produs 21.5 măji metrice la hectar; fânărul măestrîte de trifoiu, luternă, măzăriche și a. au fost cultivate numai pe 73.000 hectare și au dat câte 39 m. m. la hectar; cartofii, cari se cultivă în măsură mai mare în partea de meazănoapte a Moldovei, au fost cultivate pe 11.000 hectare și au dat o producție de 73 m. m. la hectar, ear' napăi de nutreț au fost cultivate numai pe 105 hectare.

Napii de zăhăr au fost cultivate pe un teritor de 12.785 hectare și au produs 200 m. m. la hectar, dar' cultura lor se va mai restrînge pe viitor din cauza vârmei prea mari a exportului; plantele comerciale (tăbacul) au fost cultivate pe un teritor de 4500 hectare în 7 județe și au dat 68 m. m. la hectar sau 29.000 m. m. cu totul. Cultura tăbacului e legată în România ca și la noi de conceziunea, ce o dă statul producenților. Ma-

Stîncile Doamnei.

De Carmen Sylvă.

III.

Domnița era atât de cufundată în gândurile ei triste, încât Ștefăniță a trebuit să-i reamintească de câteva ori să fie seamă de pericolul care o așteaptă. Lângă cadavrul zimbrului se afla o stâncă netedă, un fel de mic platou, care și azi se numește »Piatra Zimbrului« în memoria vîțejiei și curagiului lui Petru Răres. Părăsind acest platou și însotită de Ștefăniță, domnița înaintă spre stâncile, cari se înălțau ca niște turnuri. Suirea lor a fost foarte obosită și Elena, care avea pasiunea florilor, mai ales a florilor de munie, de abia a putut simți mirosul acelora, pe cari le călca în picioare.

Sfîrșită de oboseală și de frică ea se rezima de trunchiul unui copac, și plecând capul pe piept pentru a incerca să incetineze violențele palpitarii, tră-

gea cu urechea la sgomotele confuse ce se auzeau.

— Ștefăniță, te rog, jură-mi pe tot ce ai mai scump, că nu mă vei lăsa să cad de vie în mâinile păgânilor. De mii de ori mai bine e să-mi împlânc lanceata în piept, decât să fie trupul meu profanat de o mână necredincioasă.

Ștefăniță se uită la ea cu liniște.

— Da Măria Ta, răspunse el, mă voi supune rugăminței d-tale.

— Făgăduința ta mă scapă de orice frică, esclamă ea și cu o nouă energie își reluat calea împovărătoare. În sfîrșit ajunseră la stâncile, în cari se află intrarea unei peșteri adânci, și aproape morți de oboselă se întinseră cu un fel de bucurie pe pămîntul petros.

Atunci Elena căză în genunchi și se rugă cu ardoare pentru soțul ei, care deține de dinșa, era de sigur în primejdie, și copiii ei, cari îl știa la adăpost sigur între zidurile mănăstirii.

Venii și nospărea, și servitorul credincios făcă un pat de mușchiu foarte moale pentru domniță, dar' drept buetură n'a putut să-i dea decât apă rece ca ghiață, care izvorea din înînul muntelui! Ștefăniță se culcă la intrarea peșterei, și ca un câne păzitor dormea numai cu un ochiu. Nici un sgomot de afară nu pătrundeau în ascunzătoarea lor. Sânci se înălțau spre cer ca o rugăciune neîncetată, în timp ce umbra pădurei dese și negre se ridică ca un zid înaintea acelora, cari ar fi îndrăsnit să intre.

In zori de zi Ștefăniță se trezi și ești pentru a căuta hrana. Intr-o livadă vecină dădută de un fazan, pe care-l omorî cu o împunătură de lanică și îl jumulă de pene și de fulgi, pentru că să poată mâncă din el domnița când să trezi, căci era tare flămîndă.

Aprinse îndată un foc de ramuri de brad într-o scorboră a stîncelor și fulmul delicat al păsărei fripte atrase pe Elena care, spre marea-i mirare, văză

terisul produs se prelucră apoi în fabricile statului.

Inul a dat o producție de 6500 m. m., iar cînepea 20.000 m. m. Afără de acestea a mai fost cultivat hemeiul pe 16 hectare, macul pe 293 ha. chimenul pe 203 ha., iar cicoarea pe 144 ha.

Legumele, precum sunt varza, ceapa, peșenil, crăstăveții și a. au fost cultivate pe un teritor de 33.000 hectare. Legumile se cultivă în România mai cînd se seamă în apropierea orașelor de către Bulgari, cari pe fiecare an cîştigă parale frumoase.

Vîile se cultivă pe un teritor de 145.000 hectare, din care un teritor de 12.000 hectare este molipsit de filoxeră și nu produce nimic, iar un teritor de 11.500 hectare este altoit cu vițe de vie americană. Producția de vin din anul 1901 a fost slabă din cauza inghețurilor și a multelor ploi și răceli de pe vară. Vinul a produs la hectar 6.7 hectolitri, față de 24 hl. din anul 1900. Pe tot vîile au dat o producție de 891.000 hl., prețind hectolitrul cu 18 lei, au dat laolaltă 16 milioane de lei. Într-un singur județ din Moldova, în Fălciu, a fost o bună producție, care a dat 34 hl. la hectar.

Prunatul a fost cultivat pe 69.000 hectare și a avut 41 milioane de pruni, cari au dat o roată de 4 hl. la hectar pe cînd în anul 1900 au dat mai 50 hl. la hectar.

Ogorul și păsunatul s-au extins pe un teritor de 1.495.000 hectare și a cuprins partea cea mai mare în Carpați, Bărăgan și Dobrogea, iar către Dunăre teritorul acelora a fost tot mai mic.

În anul trecut s-au socotit mai întâi stupii și s-au sfiat într'un număr de 203.489 coșnițe, cari au dat 3853 m. m. de miere și 948 m. m. de ceară. Acestea socotite maja metrică de miere cu 79 lei, iar cea de ceară cu 361 lei, au dat la olaltă o producție de 305.000 lei la miere și 342.000 lei la ceară.

Semănăturile din toamna anului 1901 s-au extins: grâu pe 1.395.319 hectare, săcara pe 154.696 hectare, orzul pe 22.173 hectare, iar rapița pe 252.289 hectare. Dintre acestea teritorul cultivat cu grâu a scăzut față de anul 1900 cu aproape 200.000 hectare, al săcărei cu 50.000 hectare, iar al orzului cu 12.000

pe Stefaniță întorcând cu dibacie un cîrlig lung de lemn pe care îl trecuse prin trupul făzănușui.

— Ah, lasă-mă pe mine să-i frig! strigă ea. Unde l-am prins, Stefaniță?

Și se șăză înaintea focului, care îndată îi roși obrajii. Ea, care nu credea să mai poată îmbrica o fârmătură de pin, atât cât va fi departe de soțul și de copiii ei, acum muria de foame.

Stefaniță nu mai putea de bucurie, când zări obrajii, trandafirii ai prințesei, căreia îi pria de minune dejunul și tare se învezeli, când îi aduse și o frunză plină cu fragi de pădure. Noroc că era mult vînat în apropiere de peșteră, căci altfel, n'ar fi cutezat Stefaniță să se îndepărteze.

Odată însă s'a urcat el până în virful stîncii celei mai înalte, unde n'a putut ajunge decât să se urce pe patru labe.

De acolo vederea era aproape nemărginită. Moldova, Transilvania, Bu-

hectare. Singur teritorul cultivat cu rapiță s'a sporit cu 70.000 hectare.

Săderea teritorului aselor semănături provine mai cînd se seamă din cauza secetelor îndelungate și a metodului primîiv de cultură, prin care pămîntul se ară mai numai căde-odătă, apoi se lasă mult timp uitat și cînd se seamă nu se mai ară din nou, ci numai se grăpă.

Pe lîngă toate acestea starea economică, afără de câteva județe de pe lîngă Dunăre, unde recolta cuceruzului a fost compromisă din cauza secetei îndelungate și anul acesta, promite a fi îndestulitoare. O cauza însemnată a compromiterei recoltei de cuceruz este și aceea, că acela de regulă se pune cam târziu.

Starea vitelor preste tot nu este arătată între datele statistice, ci numai a armăsarilor din stăvăriile susținute de către stat. Starea acestora a fost în anul trecut de 117 capete, dintre cari 73 capete au fost crescute în stăvăriile statului.

Vițe de vii americane au fost importate în decursul anului 1901 mai cînd din Francia și Ungaria în preț de 100.000 coroane.

Pentru anul 1903 s'a proiectat ținerea unei expoziții economice în București cu produse din sfera agriculturăi, a ramurilor ei laterale și a economiei de vite. Expoziția numită se va face cu concursul ministrului de agricultură.

Ioan Georgescu.

Îngrijirea pivnițelor.

Sunt mulți pivnicari, care au obiceiul, bun de altfel, de a arde pucioasă în pivniță, așe că de a o sfuma cu pucioasă întocmai cum se sfumă un butoiu.

Pe cînd însă, afumatul la intervale lungi al butoaielor ferește păreții vaselor de mucegăire, din contră pivnița trebuie afumată mult mai des pentru a o feri. Aceasta se întâmplă din cauza că acțiunea fumului de pucioasă ține foarte puțin în pivniță, și semințele de mucezeală din zidurile și pivnițile vecine intră în pivniță și germenează în contact cu umezeala pe care o găsește pe păreți.

Covina erau culcate la picioarele sale, iar muntele Căliman se înălța în plină lumină mândru și măreț. Perspectiva ce îi se arăta era de o frumusețe neșpusă, dar omul care o privia n'avea ochi pentru dinșe. Inima sa era cu Domnul seu și pentru el tremura zi și noapte. Pretutindeni, atât cât fi putea îmbrățișa vederea, domnia cea mai mare liniște, că și cînd n'ar fi existat nici un conflict între oameni.

Stîncile tăcute nu puteau să-i dea nici ele vre-o veste despre stăpănuș, care lipsia.

A doua zi după săderea lor în peșteră, domnița își dădea toate silințele că să-i dea infățigarea unui cămin; acoperă pereții cu flori și cu ramuri înfrunzite, iar pămîntul tare și colțuros il asternă cu mușchiu proaspăt și elastic.

Apoi acoperindu-și trupul cu mantaua-i bogată, se duse de-și spăla rufe la ișvor și le intinse pe ramuri de brad, ca să se usuce.

Prin urmare este absolut necesar într-o pivniță de a impiedeca pe căt este posibil vegetația mucezelei pe păreți acoperindu-i cu un strat antisptic. Cel mai simplu mijloc constă în a spăli păreții pivniței cu var sau de a stropi păreții cu ajutorul unui pulverizator cu o soluție de var (1 kgr. var nestins la 10 litri apă) care stropira și repetă și în a doua zi însă cu o soluție de 6 kgr. var la 100 litri apă. Putem de asemenea ca înainte de var să stropim atât păreții căt și pămîntul cu o soluție de peatră vînătă.

Cu toate acestea să nu credem, că cu aceste 2 stropiri suntem asigurati o curățenie perfectă a pivniței, căci sunt specii de mucegaiuri, cari se înmulțesc în contact cu peatra vînătă. Pentru a preveni și pe aceasta putem să adăugăm la soluția de var floare de pucioasă în cantitate de 1 chigr. la 100 litri apă de var.

Umezeala pare la început cu totul inofensivă, însă este dovedit că putrezirea a tot ce este lemn în pivniță este datorită mucezelei. Este deosebit de sigur, că vasele pline de mucegaiu în cășiva anii sunt cu totul stricate, iar gustul de mucegaiu străbate prin păreții vasului și pătrunde la vin. Mai mult încă se poate întâmpla ca germenii boalelor să se păstreze în aceste mucegaiuri. Dr. H. Matheiu a constatat, că tulburarea unor vinuri puse în butelii a fost cauzată tomaj prin introducerea acestor germenii în sticlă în momentul umplerei lor.

Unele din aceste ciuperci, cari se asemănă cu acele ale pivniței »aspergillus fumigatus« provoacă accidente prin multiplicarea lor în plumăii animalelor. Aceasta nu va zice, că aspergillus niger atât de abundant să fie tot atât de vătămat, însă ne dovedește că de important este ca să ținem pivnița și tot ce este în ea în starea cea mai perfectă de curățenie.

Pentru curățirea esteriorului vaselor putem să ne servim de o soluție de bisulfit de sodă 20 grame la litru de apă, sau să ne mulțumim cu întrebuitarea fumului de pucioasă.

Afumatul cel mai bun cu pucioasă se face în modul următor:

Stefaniță aduse cu el câteva găteje și făcă un foc inviorător, dar tare ar fi dorit ca să mărinse o bucătică de pin sau de mămăligă cu carne vînatului preparat de credinciosuș servitor. Și niște sare și ar fi plăcut, dar mai ales simția mare nevoie amândoi de pâine. Într-o din zile însă Stefaniță se hotără să se coboare în vale, ca să caute și află vre-o nouătate despre soarta stăpănușului seu.

Ei făcă focul și pregătă la îndemâna domnișei tot ce-i trebuia, invățându-o că în caz de pericol să nu se ascundă în peșteră, ci să fugă drept în pădure sau în casă pe stînci.

— Să n'ai nici o teamă, zise ea dar căută de-mi adă veste bune despre scumpul meu soț!

IV.

În tot timpul, căci lipsă servitorul ei, Elena a fost înfrumusetat peșteră, apoi să se holără și că să iasă dintr-o

Se stropesc toate suprafetele vaselor, pivniței cu apă, ca să fie umezeală în pivniță. Apoi punem în unul sau mai multe vase de pămînt pucioasă în bulgări în cantitate să corăspundă 38 grame de pucioasă la un metru cub de aer, se pune peste pucioasă un păhar de alcool și apoi se aprinde alcoolul cu o luminare de departe, ca să nu ne ardem. Punem vasele de pămînt cu pucioasă la o distanță destul de mare dela pămînt și le punem pe o peatră, ear' nu pe lemn sau scândură, căci se poate ca aceasta să se aprindă dela pucioasa din vas, care arzând poate să se scurgă preste gură.

Vasul cu pucioasă este necesar a se pune destul de sus dela pămînt fiind că fumul de pucioasă este mai greu decât aerul și formează imediat în partea de jos a pivniței un strat gros care împedește arderea.

Toate deschizăturile pivniței trebuie ascupătate, crepăturile ușilor umplute cu hârtie, și nu trebuie să intrăm în pivniță timp de 24 ore. Putem face de ex. operațiunea Sâmbătă seara și nu intrăm în pivniță decât Luni dimineață.

E necesar să știm, că vaporii de pucioasă provoacă rugina ferului și este prin urmare leșne a vărsă sau a da un lac cercurilor butoaielor.

Operațiunea afumatului trebuie repetată destul de des mai su seamă în timpul verii, când mucegaiul se înmulțește foarte ușor.

Tovărășii de consum și hambare sătești.

Deunăzi am tipărit statutele, ear' azi tipărim regulamentul pentru aceste tovărăși, ca să se știe, cum să se facă.

Regulamentul tovărășilor de consum.

I. Primirea tovărășilor.

1. Cine voiește să devină tovarăș, va îsoăllă declararea de intrare recrută și o copie a acestei declarări în prezența directorului sau în cazuri excepționale în prezența altui membru din direcțione sau a contabilului.

2. Directorul va înainta această declarare proximei ședințe a direcționei, care va hotărî asupra primirii.

pentru a căuta fragi și căpăuni săibatici, cari erau cu prisos în apropiere de dinșii.

Vroia și ea să primească pe Ștefanăță cu vre-o surpriză.

În timp ce și tot umplea coșulețul, ce și-l făcuse din rămurele de brad, cu fructul delicios pe care-l culegea, auzi un mormălit surd, care părea a veni de foarte aproape, și ridicând capul, zări cu groază un urs monstruos, dințe aceia numiți urși gulerați, pentru că au o față de blană albă în jurul gâtului, pe când restul corpului e ca de obiceiu cafeniu sau negru. Ca și domniță venise și el la fragi, fruct de care e foarte lacom. Stăpînindu-și spaimă, Elena n'a uitat învățăturile pe care i-le-a dat servitorul la plecarea sa. Ea pleacă cu foarte mare liniște și urcă stincile cu hotărire. Ar fi urcat ea mai repede, dar nu putea din cauza mărcăinilor și a plantelor acătoare, ce erau pe acolo și cari se incurcau mereu în hainele ei.

3. La casul de primire va trebui respectivul să solvească cassarului taxa statorită de intrare, primind în schimb un exemplar de statut.

4. Directorul îngrijește, ca fiecare tovarăș nou să fie notificat în decursul unei luni în registrele tovărășiei.

5. Pentru casul respingerii șterge directorul declararea de intrare și o înapoiază.

II. Repășirea tovărășilor.

6. Înțîlnările despre repășirea din sinul tovărășiei sunt a se adresa directorului în scris, care le înaintează proximei ședințe a direcționii.

III. Esercitiul (partarea) afacerilor tovărășiei.

7. Esercitiul tovărășiei trebuie să corăspundă scopului indicat în §. 3 din statut.

8. Scopul cuprind:

a) Cumpărarea comună a articolelor de consum și a celor trebuințioase pentru exploatarea economiei — precum fel de fel de nutreț pentru vite, gunoaie artificiale, felurite semințuri, mașine și unelte trebuințioase pentru lucrarea pămîntului și curățirea semințurilor, pentru pomărit, albinărit și altele.

b) Vinderea comună a productelor economice.

c) Împrumutarea felurilor mașini și unelte trebuințioase pentru exploatarea economiei.

A) Cumpărarea comună.

IV. Comandele tovărășilor.

9. Din articolele statorite în adunarea generală spre cumpărare prin tovărășie comandă singurătoare tovărășii la direcție după trebuință, dar comandele lor vor fi efectuate numai atunci, dacă cuprind la un loc o cantitate, a cărei cumpărare comună corăspunde interesului tovărășiei și celui al tovărășilor.

10. Tovărășii sunt îndatorii a comandă numai prin mijlocirea tovărășiei acele articole de consum și de exploatare a economiei, cari a statorit adunarea generală, ca să fie cumpărate comun.

11. Direcționea va alcătui registrele de comandă, în cari au să se înscrive diferențele comande ale tovărășilor.

12. Comandele înscrise trebuie să fie semnate de singurătoare tovărășii în prezența a doi membri din direcționie.

Ursul care turtea fragii sub labele sale late, și grele, oprindu-se din când în când a mîncă, și continua mormătit.

Elena nu îndrăsnia să întoarcă capul; acum treouse de partea mărcăinoasă sub razele arzătoare ale soarelui. Pulsul îi zâcăia cu putere, ear' înimă părea că voia să iasă din piept, picioarele i-se îngreniară și se înșepeniră, dar frica îi dă putere și hotărire. Domniță nu se opri nici o clipă până ce nu ajunse în vîrful unei stânci, unde căzù în genunchi cu desăvîrșire adrobită. De aci a putut supraveghea toate mișcările ursului pe care-l văzut întrând în peșteră. Acum era singură de tot, doară un vultur tot da tircoale în jurul stâncelor la picioarele ei.

Incolă nici o mișcare; puțin căte puțin zoarele apunea și umbrele copacilor se lungiau. Ce ar fi să o apuce noaptea înainte de a se întoarcă Ștefanăță!

In aceeași clipă auzi un trusnet de ramuri, niște pagi în pădure și de de-

13. Direcționea propune și consiliul de control hotărête intervalele, în cari au să fie însinuante direcțiunii comandele.

14. Ca să poată tovarășii însinua la timp comandele, va îngrijii direcționea ca acestia să fie înțintăți de cu vreme despre terminul intervalelor.

15. Comande posterioare se efectuează numai pentru acei tovarăși, cari au luat parte la comanda principală.

Alte comande posterioare pot fi luate în considerare numai atunci, dacă nu sunt împreunate cu cheltuieli pentru tovărășie sau dacă se îndatoresc aceia, cari comandă, a restului tovărășiei eventuală cheltueli.

V. Cumpărarea mărfurilor.

16. Direcționea este îndatorită a face cumpărăturile sau a lansa mandate de cumpărare, amăsurat comandelor însinuante de tovarăși.

17. Pentru casul, să rezulte din furnișări (cumpărări) mai mari o mișcare a cheltuielilor de transport poate direcționea să cumpere mărfurile și în cantitate mai mare, de căt cum au fost comandate de tovarăși.

18. La cumpărări va avea direcționea în vedere îndeosebi calitatea și prețurile fixe ale mărfurilor.

19. La încheierea contractelor de cumpărare trebuie să fie apărat fixat:

a) locul, unde au să fie luate în seamă mărfurile;

b) prețul;

c) cantitatea și calitatea lor.

20. Cumpărăturile să se facă în de regulă cu bani gata și nu pe credit.

21. Toate cumpărările mai însemnate și mandatele pentru astfel de cumpărări trebuie să fie încheiate scrisual.

VI. Luarea în seamă a mărfurilor.

22. Direcționea va purta grijă, ca mărfurile să fie cercetate la sosire, eventual și de experți, ori de au fost furnizate amăsurat contractului.

23. Constatându-se la luarea în seamă a mărfurilor inferioritatea lor sau și alte neîmpliniri ale contractului, atunci este îndreptățită direcționea a înapoia mărfurile furnisorului și a înconstringe să restituie tovărășiei și pierderile avute.

parte apărea servitorul ei, aducând un braț plin de porumb proaspăt. Ea fi făcut semn cu batista, dar el nu se uita în sus; îl strigă pe nume căt putu de tare, dar înzadar, căci îl văzut îndrepându-se spre peșteră apoi retrăgându-se.

Căt ai clipe din ochi a asvărtil la pămînt tot porumbul și a pus mâna pe lance.

Ursul ieșit din peșteră și Ștefanăță îl aştepta cu hotărire și curaj. La vederea sa animalul se ridică pe picioarele dindărăt și scoase un raget de turbă. Era cu un cap mai înalt ca Ștefanăță dar acesta isbuti să implânte cu dibăcie arma în gâtul monstrului. Ursul se săbatea în vînt cu labsle sale uriașe, apoi i-se pără domniței, că omul și fiara se rostogoliră la pămînt.

(Va urma).

VII. Predarea mărfurilor.

24. Totdeauna, când sosesc mărfuri comandate, hotărgește direcțiunea locul și timpul pentru predarea sau distribuirea lor între singuracii tovarăși.

25. Pentru casul, că nu s'a infățiat un tovarăș la locul și timpul hotărât, va cerceta direcțiunea causele neînțelegării, și constatănd neglijență, va vinde partea lui la licitație.

26. Tovarășul neglijent însă răspunde tovarășiei pentru toate pierderile pricinuite de el.

VIII. Magazinul.

27. În magazin poate păstra direcțiunea numai articole potrivite și admise de adunarea generală.

28. Magazinul se administreză de un magaziner, pe care îl denumește direcțiunea și care va depune o cauțiune amăsurată averii magazinului sau va prezinta doi sau mai mulți chizeși, cari primesc garanță solidară.

29. Direcțiunea va purta grije, că toate lucrările incredințate magazinului să fie esecutate conștiincios și cu acurateță.

30. Magazinerul va purta registre anume întocmite, din cari să se poată vedea apriat toate acreșterile și decreșterile precum și starea întreagă a magazinului.

31. În fiecare săptămână va predă magazinerul cassarului sătăc sumele încasate cu vinderea mărfurilor din magazin, căt și lista acelor tovarăși, cari au lăsat mărfuri pe credit.

32. Mărfurile trebuie astfel așezate în magazin, că să fie scutite de ori ce stricăciune.

33. Direcțiunea va îngrijii, că magazinul să fie asigurat contra focului și contra altor accidente posibile.

34. Remunerăriunea, ce va primi magazinerul, trebuie să fie statorită printr'un contract.

(Va urma).

Știri economice, comerç, industr. jurid.

Din statistica lui Septembrie. În Septembrie s-au născut în țările coroanei ungare 63.445 copii, au murit 42.563 persoane, dintre cari 24.813 sub 7 ani. Mai mulți s-au născut pe țărmurul stâng al Dunării și al Tisei, mai puțini în Transilvania. Cele mai multe cazuri de moarte au fost pe țărmurul stâng al Tisei. Căsătorii au fost 7849, cele mai multe în Bănat. Focuri au fost 2037 în 1553 comune cu 4055 păgubiți în număr de 3.920.893 cor. Pașapoarte s-au estradat 6941, cele mai multe în comitatele Sibiu (600), Brașov (411), Ciuc (405), Maramureș (360), Târnava-mare (339), Treișcaune (295), Făgăraș (259), Torontal (119), Alba-de-jos (127). Dintre pașapoarte s-au estradat 2746 pentru America, 2632 pentru România, 2346 pentru întreaga Europă.

Târg de porci se va ține de-aici înainte în fiecare Sâmbătă la Copşa-mică.

Sentire de darea căsii se capătă numai dacă se cere înainte de a fi gata cu case, altmîntrelea trebuie plătită, cum a pătit acum de curând un proprietar din comitatul Sibiu.

Mine bogate de aur s'au aflat în Africa-de-est germană. Ele sunt mai bogate ca cele din Transvaal.

La tîrgurile de săptămână și de teară din Seliște (comitatul Sibiu) nu pot fi aduse vite cu copite crepate din cauza boalei de gură și de unghii. Tîrgurile de săptămână se țin și mai departe, numai căt cară trase de vite cornute nu se lasă în piață.

Fabrică nouă pentru preparate chimice se va zidi în Sebeșul-săsesc. Se vor fabrica mai ales preparate de nutreț pentru îngrășarea vitelor și a porcilor după un metod patentat. După încercările făcute cu acest preparat în Germania se îngășă vitele cornute în 8-9, porcii în 6 săptămâni.

Topitoarea din Sebeșul-săsesc se va preface într-o societate pe acții.

O cale ferată nouă. Ministrul de comerț a prelungit concesiunea lui Kriegler Miksa, director la căile ferate, spre a face lucrările preliminare pentru a construi o cale ferată dela Somcuta-mare la Lăpușul-unguresc, ear' de acolo prin Lăpușul-rom., Poiana, Botizei, Botiza, Șieu, Strimtura, Oncești și Vad până la Sighetul-Maramureșului, ear' pe de altă parte pe la Lăpuș să se facă juncțiunea prin Boereni, Măgogea, Chiugești și Cășeiu sau linia de pe valea Someșului.

SFATURI.

Păstrarea gunoiului. Risipă multă să face cu gunoiul, când nu e grijat bine. De multe ori se adună în gospodărie atâta, încât plugarul e silit să-l care la câmp. Economii practici au aflat, că gunoiul n'ar trebui să zacă în grămadă mai mult ca 10 săptămâni, căci altminteri se face slăinios și perde mult din putere. Si dacă nu avem trebuință de el, după timpul acesta, totuși îl ducem pe locuri, unde facem grămezi căt mai anguste și mai înalte, pe cari le învelim cu o pătură de pămînt până la 30 cm. de grosă, aşa că aerul să nu mai poată pătrunde la ea. Gunoiul păstrat în felul acesta și după $\frac{1}{4}$ an e ca și atunci adus. Lucrul acesta e bine să-l știe și cei ce cumpără gunoiu, mai ales în comune cu hotar mic sau la orașe, căci pot să cumpere gunoiul când e ieftin, păstrându-l apoi în felul arătat, până-când vreau să-l folosească

Dacă varza (curehiul) nu se înăcrește bine, putem adăuga puțin otet de vin. Dacă vrem să nu se înăcrească prea tare, punem în ea un băt curat de lemn de măstacăn.

Vremea schimbăcioasă de pe la sfîrșitul toamnei îmbolnăvește ușor nu numai pe oameni, ci și pe animale, în cari se încubă mai ales boale de plumâni, cari se arată numai iarna. De aceea trebuie să nutrim vitele bine, mai ales, că acum își schimbă părul, afară de aceea să le ferim în grăjd de răceală și îndeosebi de curent.

FELURIMI.

Spaima în Congo. Teara Congo din partea de cătră apus a Africei centrale e un stat nou, care stă sub regele Belgiei. Un ofițer belgian povestește, că în găurile rîului Uele trăește un fel de polip, care e spaima celor ce călătoresc în luntrișe pe acest rîu. Mai mulți polipi de acestia atacă luntrișa cu Negri, o răstoarnă și prind unul sau doi din tre nenorociți, pe cari li trag în peștera lor, unde fără să le facă vre-o rană le vîră pipăitoarele în nas și le sug creerii din cap.

Obiceiuri deosebite. Dacă moare cineva în Francia, se întrebă oamenii: »De câți ani a fost?« Germanul vrea să știe, de ce boala a murit, Americanul zice: »Bine, că a murit odată!« Italianul îl plângă, zicând: »Serman băiat sau Sărmană femeie, Rusul »Lui-i-i bine, căci nu mai trebuie să lucreze«, Olandezul întrebă, ce avere a lăsat, Englezul, că oare fost-a asigurat, iar Românul, care știe că e de păcătoasă lumea asta, zice un »D-zeu să-l erte!«

Tiganul sfânt.

S'a fost dus Tiganul la un Crăciun să se spovedească.

Preotul i-a zis să se pui în genunchi, i-a pus patrafirul pe cap, i-a cedat, după cum li scrie lui acolo la carte, și pe urmă i-a zis de să se sculat în sus și a început să-l întrebe de păcate.

— Ei, fiule, ai furat tu ceva?

— N'am furat de fel, cinstite părinte, de uade... a răspuns Tiganul, căruia îi era cam frică de canoane și care din prisina asta mai și mințea.

— Birf-t-ai, fiule, în potriva cuiva? urmă preotul să-l întrebe.

— Nu, cinstite părinte, n'am bărfit.

— Carne ai mâncat?

— Ferească Dumnezeu!

— De injurat de lucruri sfinte, ai injurat?

— Nu, zănu!

— Pe nedrept ai jurat?

— De loc, cinstite părinte.

— Apoi bine, fiule, i-a zis atunci preotul văzând că Tiganul tot spune, că n'a făcut nimic de rău, apoi bine tu ești sfânt.

— Sfânt, cinstite părinte, a răspuns Tiganul.

— Apoi dacă e așa, zise preotul, să-ți facem ce se face la sfinti.

Si ești în ușă și strigă după paroliser:

— Niculae!... Niculae!...

— Auz, părinte, i-a răspuns Niculae de afară.

— Ia, adu mă, vre-o căteva piroane să pironim pe astă Tigan în biserică, că e sfânt.

Dar Tiganul, când auzi așa, odată se repezi din gură:

— Aleo, cinstite părinte, nu, că nu sunt sfânt de tot, mai am eu și ousuri, martoriș mi sunt găștele arădașului și calul vornicului.

CRONICĂ.

Pentru catedrală. Contribuirile preoției din tractul Turzii pentru edificarea catedralei se urcă la suma de 2846 cor.

Nuntă în familia domnitoare. Foata oficială din Viena vestește că arhiducesa Elisaveta Amalia, nepoata de frate a Maj. Sale, s-a căsătorit cu ducele Alois Maria Adolf de Lichtenstein.

Hymen. Doamna Elisabeta Morariu și domnul Petru Cordea, preot, și soția Amalia anunță sărbarea sununiei fillor lor Stelian și Virginia, care va avea loc Duminecă în 10/23 Noemvrie în biserică gr. or din Spring.

— Dr. Alexandru Ioanoviciu, ales de preot în Cerna, și doară Valeria Popoviciu, din Câlnic, anunță sărbarea sununiei lor, care va avea loc în Câlnic la 24 Noemvrie.

Un vrednic preot trecut la cele eterne. În apropierea Devetă, dincolo de Murăș, se întinde pe țes frumosul sat Hărău. Afără de vre-o râva nemergă săpătă totalitatea locuitorilor satului este română. Deva ca centrul comitatului și al porților de maghiarizare și-a aruncat încă odată săsii din imediata apropiere. Între aceste Hărău și locuitorii lui români a fost un punct de operațiune.

Drept accea deja mai bine de 20 de ani s'a pus în coasta școală românești o școală maghiară de stat și succesiiv kicededovo și alte.

În drumul cutropitor al maghiarizării ca o puternică stâncă pururea a stat un modest preot, dar în același timp energetic și devotat apărător al bisericiei și școalăi sale. Căți nu l-au cunoscut pe vrednicul preot și devotat naționalist Ioan Ioanoviciu! Românilor fruntași din Deva, colegii și preoții din tract; toți l-au stimat și iubit... Ioan Ioanoviciu, care pentru ținuta lui românească a fost prigionit astăzi nu mai este. Regretăm perderea lui.

Nemângăiata-i familie ne trimite următorul necrolog:

Subsemnatii, cu inima frântă de adâncă durere, anunțăm tuturor conșangenilor, amicilor și cunoșcuților, treacerea din viață a scumpului și în vechi neuitatului nostru soț, tată, soțiu, cununat, frate, unchiu și moș: Ioan Ioanoviciu, preot român greco-oriental, membru al sinodului, comitetului și scaunului protopresbiteral, care în etate de 67 ani după grele suferințe, împărtășit fiind cu Sf. Taine și a dat blandul și nobilul seu suflet în mânile Creatorului Joi în 13 Noemvrie n., la 4 ore d. a. Rămășițele pământești ale scumpului defunct s-au așezat spre eternă odihnă, după ritul bisericii gr. or., Sâmbătă în 15 Noemvrie n. 1902, la 2 ore d. a. în cimitirul gr. oriental din Hărău. Tecla Ioanoviciu, născ. Gligor, ca soție; Minodora mărc. Jurca, Anastasia mărc. Safta, Sofia mărc. Antonie, Iulius, Ioana, Ionel, Elena și Cornelia ca fii și fiice; Aron Ioanovici și Raveca Dalie, ca frate și soră și numeroase alte rude.

Statute aprobate. Înalt. ministrul ung. de interne sub Nr. 98.943/902 V-a aprobat statutele »Reuniunei femeilor române gr. cat. din Zlatna«, înființată în 3 Iulie 1902. Numita Reuniune are de scop înfrumusețarea bisericii române din Zlatna și sprijinirea elevilor miteri gr. cat. cu purtare bună. Dorim îsbândă tinerei Reuniuni întru realizarea scopului ales.

Adevărat să fie? Cetim în »Magyar Szó«, că în comuna Curtici (com. Arad) s'a așezat nu de mult o femeie cu numele Bandură care era Unguroaică din Canad și de confesiunea baptistă. Această femeie a răspândit confesiunea baptistă și între Români de acolo. Pește trei sute de femei din Curtici au fost căsătore pentru noua confesiune. Afără de femei, s'au alăturat mai târziu și mulți bărbați la confesiunea baptistă. Noii eretici și-au zidit deja și o bisericuță. Ba se e mai mult acesti bărbi și femei trase pe șoară de Bandură încep a se maghiariza. Ei își cântă cântările lor bisericioști în limba maghiară și cărțile lor de rugăciuni sunt toate maghiare. Nu știm întru că sunt adevărate așerțiunile ziarului »M. Szó«, cava însă trebuie să fie, căci: »de unde nu e fos, nu eșe fum. — Videant consules!«

Strivit de locomotivă. În apropierea stației noastre din Oaranești s'a întemplat zilele trecute o nenorocire grozavă. Tânărul Mitu Barbu stătea cu căruța sa la o trecătoare la linie, bariera fiind inchisă. Deodată se spăriară caii și Mitu se cobori din căruță și înțină. D'abia a pus însă mânile pe căpăstru, caii l-au trântit tocmai pe linia ferată unde rămasă fără conștiință. Niște oameni voiau să îl sără în ajutor, dar tocmai în acel moment soiul trenul accelerat, care l-a trivit pe nenorocitul Oadăvru prefațat într-o masă de carne, fu transportat la casa mortuară.

Falsificători de bani. Mereu încercă oameni, care se tem de munca oinătă, să-și facă avers pe căi necinestate. Si Doamne rar mai scapă astfel de oameni, să rămnă nedescoperiți, cum s'a dovedit și acum de curând cu niște falsificători de bani din Banat. De mai mult timp circula prin Orșova și imprejurime pisice false de cinci coroane, fără ca să le succeda autorităților să descopere pe falsificători. Într-o zi de iergh observă un gendarm, că un om cumpără grâu mai mult și plătește tot numai cu piese de cinci coroane. Gendarmul se apropiă de el, dar acesta o tulă la fugă. Gendarmul îl ajunse și l-prinse. Ascultat fiind, mărturisit că l-chiamă Almásy și ședea în tovăreșie cu Galati și încă unul în casele proprii. Cercetându-se acolo, s'a aflat prete o sută de piese false, modele de ghips și o presă. Falsificătorii au mărturisit că au răspândit vre-o 140 de pieze până acum.

— În Arad încă s'a dat de urmele unei bande de falsificători, care au pus în circulație florini false. Căpetenia bandei e fostul spion al lui Bánffy, George Pintye.

Un testament reuțăios. Un Englez bogat murind a lăsat următorul testament: »Nevestei mele Elisabeta, care prin prostia mea a ajuns soția mea și a lucrat din toate puterile, ea prin purtarea ei să-mi necinstească numele, și las 5 lire și copia de pe testamentul meu cel dintâi, anulat acum, prin care era să o las moștenitoarea întregiei mele averi de 130 000 lire. — 5 gilingi las nepoatei mele Margaretă, care, în loc să meargă Dumineca la biserică, se îmbată. — Prietenului meu Cunnard îl las o biciușă, ca să-și aducă aminte, că am greșit, când nu l-am dat o să-o guste. Servitorului meu John îl las șase pence, ea să-și cumpere o funie, de care să fie spânzurat, când faptele lui îl vor aduce la furcă și hingherul va fi uitat funia acasă. — Afără de sumele acestea las avereia mea următoarelor institute de binefacere: (înșiră apoi spătialele etc., la care își lasă banii).«

Un tată, care și ucide fata. După cum se scrie din Belgrad, Serbul Stanco Georgevici și-a ucis fata, tăindu-i gâtul. El s'a dus apoi la poliție și s'a constituit prizonier, anunțând totodată, că fata lui a fost logodită cu un măsar, căruia î-a făgăduit și o sumă de bani că zestre a fetii. Fiind că n'a putut face de bani, mai bine și-a ucis fata, decât să pătească rușinea, că mirele ei să n'o primească.

Pentru ridicarea monumentului la Călugăreni Suma subscrise până în prezent pentru ridicarea unui monument la Călugăreni atinge cifra de 10.079 lei și 85 bani.

Ori-ce subscrise trebuie adresată dlui Dr. Pitigăeanu sau dlui prefect de Vlăsca, I. T. Ghica la Giurgiu.

Pentru prăsila de vite rassă »Pinzgau« curată. Din Ilimbav ni se scrie: Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«, cu scop de a răspândi printre economiști nostri cultura vitelor de rassă »Pinzgau«, a dăruit în primăvara anului 1900 membrului reunionsui, dlui Petru Sopa din Fofeldea, o vitea de soiul amintit și cu condiția de a-l pune la timpul său la dispoziție prima prăsila revenită dela vitea dăruită. Prăsila obținută dela dl Sopa, o frumoasă vitețușă, comitetul o a destinat aceluia din trei membrii reunionsui cu locuință în Ilimbav, al cărui nume va fi tras la sorti. La sortirea făcută prin primăria noastră, norocul a săzut pe economul de aici Ioan Stanuleț, care în schimbul taxelor de căte 4 coroane anual, ce le solvează la reuniunea noastră agricolă, a căstigat o vitea în preț de cel puțin 100 cor. Încă căci, reuniunea până de present a dăruit afară de viteaua amintită căte o vitea membrilor George Bratu din Tilișca, Ioan Cloaje din Boiu și invățătorului Nicolae Iosif din Aciliu.

Precum am aflat, membrilor din Ilimbav pentru aceea li s'a făcut cinstea de a li se dărui viteaua, fiindcă locuitorii de aici au primit totdeauna cu multă căldură și aturile ce li s'au dat de comitetul reunionsui, au înființat o instituție de credit sistem Raiffeisen, ce se găsește în continuă creștere, iar apoi trecut aranjându-se aici expoziția de vite anuală — proprietari nostri dinste ne-au făcut la toți. »Pinzgau« ist.

Arestarea unui milionar. În Boston (Anglia) a fost arestat zilele trecute cunoscutul milionar Mason. Începând din 14 Iunie a. c., au fost bătute în Boston 14 femei în mod ingrozitor de un om necunoscut. Acesta năvălia asupra lor cu un lăstar și le ciomăgea. Toate au scăpat cu viață, numai o domnișoară a murit în urma loviturilor lui. Abia acum i-a succes poliției să pună mâna pe săptuitor: milionarul Mason. Acesta a nebunit în urma unei dragoști nefericite și de atunci îl apucase turba contra femeilor.

In loc de pat — cocină. Un panofar din Camionche (Germania) rămăse singur acasă. Nevesta plecase să scoată cartofii rugându-l să aibă grija de scroafa lor cu pursei. El s'a folosit însă de prilej, ca să plece la cărcim, unde s'a apucat de beut. Numai cătră seară și-a adus aminte de datorință și a plecat către casă. Aici a greșit ușa, și în loc să intre în casă, a intrat în cocină, unde s'a culcat în pale lângă pursei. Niste pițicături usturătoare l-au trezit mai târziu: scroafa li maneca toate degetele dela o mână. Porc a fost, când a intrat în cocină, de aceea supărarea lui trebue că a fost mare, văzând că cei din cocină nu l-au recunoscut de atare.

Simplificarea administrației. Duminecă au apărut regulamentele pentru afacerile autorităților administrative. Ele conțin o mulțime de reforme practice. Procedura verbală și imediată între autorități și cu partidele se validează în măsură însemnată. La cererile, care se fac la fața locului, va face **carnetul oficial** servicii însemnate. În acesta se vor introduce rugări și reclamări făcute la fața locului. Ele se pot rezolva numai decât sau apoi se transpun autorității competente pentru o rezolvare cât mai grabnică. **Telefonul** se va folosi cât mai mult în comunicațiunea dintre autorități. Cu 1 Iulie a. v. va apărea în fiecare comitat o **foaie oficială**, în care se vor insera hotărîri, ordinații ministeriale, comitatene etc. Primătorii vor avea anumite zile de oficiu în comunale cercului lor, când au să primească și să resoalve, de ce este posibil, numai decât reclamări verbale; totuși sunt avizati notarii să pertracteze verbal toate afacerile comunale, care nu sunt necondiționat o pertractare în scris. Inofiri însemnate se fac cu privire la oficile orfanale comunale, al căror cete de activitate se largesc.

Nicolae Bălcescu. În 17 Octombrie a. v. s-au împlinit 50 de ani dela moartea neuzitatului nostru Bălcescu. De parte de patrie, în Palermo, s'a stins acum 50 ani acel suflet mare și nobil, care nu a statuit cel mai frumos exemplu de iubire de neam și patrie și nu a lăsat opere neperitoare, scrise în o limbă dulce, ca tagurul de miere.

Secta Nazarinenilor și bisericele recunoscute. Mai mulți Nazarenii au cerut ministerului de culte și instrucție publică să dispenseze pe copiii lor dela ascultarea învățământului din religie la confesiunea rom. cat., resp. gr.-or. Ministrul a respins cererea și a dispus totodată, că în sensul § 7 art. de l. 32 ex 1894, resp. §§ 26—29 art. de lege 42 ex 1895 prinții sunt obligați, și dacă nu aparțin unei confesiuni recunoscute de lege, să-și crească copiii în spiritul unei confesiuni recunoscute. Ce privește cercetarea bisericei, aceasta formează o parte întregitoare a învățământului religios, de aceea părinții, care își opresc copiii dela cercetarea bisericei, se fac vinovați de călcarea dispozițiilor din § 4 al legii 38 ex 1868.

Necrolog. Andrei Oprea, preot, după lungi și grele suferințe, împărtășit cu sf. taine a înecat din viață Joi în 13 Noemvrie n. la 10th, ore seara în al 59-lea an al eișii, al 29-lea al preoției și în al 30-lea al fericitei sale locătorii. Înmormântarea i-a făcut Sâmbăta în 15 Noemvrie n. în cimitirul gr.-cat. din Mușca.

Foamete în comitatul Bereg. Populația din partea de sus a comitatului Bereg e în fața unei foamete ingrozitoare. Riu Borja a înămolit astă primăvară semănăturile, cartofii încă să au făcut foarte slab, așa că bieții Ruteni să pe acum duc lipsă de cele mai neapărate pentru hrana zilnică. Peste cîteva săptămâni cei 20.000 locuitori din vre-o 30 sate nu vor mai avea ce să mânânce.

Cinci miliarde spese de răsboiu. Ministerul englez de răsboiu publică un raport despre cheltuielile avute în răsboiu cu Burii. Ele sunt de 223 mil. lire engleze (cam 5300 milioane coroane) adică de 5 lire engleze și 7 șilingi de cap de Englez. Cheltuielile acestea le vor scoate Englezii curând din minele de aur ale Transvaalului, dar săngeli versat nu se poate prețui, ear' femeile, bătrânilor și copiii morți în cîstrele de concentrare nu vor mai reinvia.

Inghetaț. În Cluj a înghețat săptămâna aceasta un cărător bătrân, obiceiul să doarmă tot sfără în clăi de fân. — Pește tot, un frig aspru domnește pretutindeni, munții sunt acoperiți cu zăpadă până la poale.

Nr 5 din „Revista învățătorilor și învățătoarelor” din România, (Buzău) abon. pentru Transilvania și Ungaria numai 4 lei, a apărut având un sumar tot așa de interesant și instructiv, ca numerele de până acum. În numărul acesta e publicat și un călduroz apel către învățătorii români de pretutindeni, ca să contribue cu material pentru o carte de cetera menită principiilor României. Manuscrisele sunt de a se trimite până la 1 Aprilie 1903 și pot să conțină descrieri, povesti morale, basme, ghicitori, versuri, monografi din istoria Românilor, credințe și datini poporale, bucăți alese din autori români, traduceri din autori străini etc. Ele să se trimită pe adresa I. Voiculescu, inv. Stăfănești, jud. I.fov.

Convocare. Membrii fondatori pe viață, ordinari și ajutațori și despărțimentului **Orădan** al Asociației pentru literatura română și cultura poporului român sunt poftiți a participa la adunarea generală ce se va ține la 14/27 Noemvrie 1902 d. m. la orele 3 în sala mică dela **„Arborele verde”** în Oradea-mare.

Despărțimentul **„T. Sărănaș”**, apartinător **„Reuniunii învățătorilor gr.-cat. români sălăjeni”**, își va ține adunarea ordinată de toamnă în Sărănaș, la 25 Noemvrie st. n. a. c.

Din program relevăm:

Propunerile de model: a) din învățământul intuitiv: **„Fecul”**, tratat practic cu desp. I, II.; b) din istoria universală: **„Carol cel Mare”**, tratat practic cu desp. III, prin dl Romul Botzan, învățător local. Tractatele practice au să fie prelucrate și în scris de domnul propunător; c) tot din istoria universală **„Constantin cel Mare și Creștinii”**, tratat practic cu elevii și elevele din școală repetițională, prin dl Vasile Cuciuc, învățător în Tășnad. Cetarea disertației: **„Tipul unei școale bune”**, de dl Ioan Letan, învățător în Sudurești. Notă. La adunare sunt provocăți să prezinte în număr complet toți domnilii învățători ca membri la reunire, ear' comunitățile bisericești sunt obligate să preste dlor învățători căruia și diurne. Suceava, la 14 Noemvrie 1902. **Demetru Coroian**, protop., pres.; **Ioan Todușiu**, notar.

Populația Ungariei. Din anuarul statistic de pe 1901 se vede, că Ungaria are 19.122.340 locuitori, 12.605 comune, între care până la 100 suflte 111, dela 100—1000 sufl. 8324, dela 1001—5000 suflte 3926, dela 5001—10.000 sufl. 235, peste 10.000 sufl. 120 comune. După religiune sunt 9.846.533 rom.-cat., 1.843.634 gr.-cat., 2.799.846 gr.-or., 1.280.070 luterani, 2.433.813 reformati, 68.005 unitari, 846.254 Jidovi și 14.180 de altă confesiune (mai ale căzăreni). După limbă au fost 8.679.014 Maghiari (și Jidani), 2.114.423 Germani, 2.008.744 Slovaci, 2.785.265 Români, 427.825 Ruteni, 1.667.377 Croați, 1.045.550 Sârbi.

Din Coroian. Sân-Martin nu se scrie. Comuna noastră a fost lipsită de păstor suflatesc în timp de peste 35 ani. Acum însă ne am învrednicit și noi de păstor suflatesc în persoana dlui Nicolae Sandru, care a fost introdus în parohie în ziua de Sf. Maria mică.

Avem preot și încă un său preot, încât putem fi mulțumiți ou să și foarte bine e acum, căci și în biserică noastră se slujește sfânta liturgie în toate Duminicile și sărbătorile și des de dimineață se grăbesc credincioșii la biserică și ascultă cu mare evlavie la sfânta slujbă.

O rugare am avut numai către dl părinte și anume: să binevoiască a poruncă cantorului a nu mai se grăbi așa cu slujba, cum îi e obiceiul, din care pricină niște buni credincioșii ai bisericii au trecut la altă lege. Să poruncească crăsnicul să și văză de oficiu, nu numai să aștepte sfîrșitul liturgiei, ca să mănușe la prescuri în sf. altar. Curățenia în biserică încă nu prea e de laudă. Credem însă că se vor îndrepta toate. Mai bine ar face dacă ar mătura prin biserică, căci omul merge acolo cu vestimente curate și nu poate îngenunchia în așa murdărie, cum e acolo, a curăță praful și alte multe necurătenii de pe icoane și altele, căci acela nu le poate săruta omul, așa sunt de negrijite.

Așa să facă crăsnicul nu numai să ia plata de 28 coroane la an, dar biserică o consideră numai ca pe o cărcimă, precum și la alegerea de preot lui nu îl a trebuit preot, ci umbra prin biserică a ademeni pe unii a nu alege pe preot. Au fost oameni mai vredni și ca el, care ar fi ocupat oficiul de crăsnic în cinste, nu numai prin iubirea de arginți ca el!

O nenorocire s'a întâmplat săptămâna trecută noaptea pe drumul dela Șeica mică la Șeica-mare. Mai mulți cărăuși din Cisnădioara aduceau vin la Sibiu. O căruță încărcată cu o bute de 70 ferii a scăpat în intuneric pe o ripă, butea a căzut din car și a strivit cărăușului capul, care a rămas mort. Numai a doua zi s'a aflat cadavrul nenorocitor om.

Din Năsăud. Comisia fondatorilor grănitări din Năsăud a primit zilele trecute, prin fispanul comitatului Bistrița Năsăud, înștiințarea, că ministrul instrucției publice n'a aprobat alegerea d-lui profesor I. Păcurar de dir. al gim. român năsăudean.

Memorialul reuniunii învățătorilor gr.-cat. „Mariana” în Năsăud 1876—1901. Prețul 3 coroane. Din incidentul sărbărit jubileului de 25 de ani a activității acestei reuniuni s'a edat un memorial, în care se cuprinde istoricul ei și mai multe biografii de învățători și alți bărbați bineemeritați pentru învățământul din fostul district năsăudean. Memorialul e ilustrat cu portretele mulțor din acești bărbați, precum și cu un frumos tablou al tuturor învățătorilor, care au participat la adunarea generală din 1901. Lectura cărții pricinuște o deosebită plăcere omului de școală, căci și arată într-o icoană frumoasă, munca și rezultatele dobândite de învățătorii noștrii în curs de un pîtrar de secol.

O dorință îndreptățită. După scrutinul pentru deputatul congresual ales în cercul Sibiului căriva bărbați de încredere au ținut vorbiri în sănătatea celui ales. Intre vorbitori a fost și veteranul învățător Henteș din Slimnic, care a rugat pe dl deputat să lucre întracolo, ca învățătorii și preoții noștri să și împlinească datorințele, căci se observă la urmă slabire în rîvnă.

Un răspuns. La cele publicate în nr. 39 al «Foil Poporului» referitor la stările din comuna Lupoia primim un răspuns, din care dăm, ca să dovedim imparțialitatea noastră, cele ce urmează. Totodată declarăm, că pentru noi ceeația e finalizată, după ce amândouă părțile și au spus părerea.

Dl Badescu zice:

„Nu voesc să detrag nimică din vrednică lui Teodor Stoia, fost docent înaintea mea în Lupoia, dar' cel ce are idee despre învățămînt ar trebui să-mi concesadă, că un docent căt de cu mare experiență și fie căt de zelos, când postul propriu vorbind numai din anul școlar 1896 - 97 e sistematic, nu poate produce un progres uimitor în primul an de învățămînt.

Când cu perchișitia la Flore Rus al lui Zaharie, pe care nu sunt „jaluz», precum smintesc corespondența, căci la indemnul meu e abonat la «Foaia Poporului» și care mie mi-a fost elev în 5 ani de zile, nu într'un singur an că la Stoia — a venit la fața locului sub-judele cercual din Jibău ca să iee procesul verbal. Neavînd băiatul utensilile de scris și fiind școală respectivă locuință docentală vis-à-vis de casa părintilor băiatului, se înțelege că au venit la mine la scrierea procesului verbal, încolo cele din corespondență toate sunt neadeveruri.

Preful actual toate petrile le-a miscat, că să poată fi strămutat din Lupoia în o comună aproape de socrul meu și neconcedendu-i strămutarea Preavener. Ordinariat din Blaj, din motivul că pe titlul Lupoia a fost primit la teologie de doi ani, mai departe fiind d-lui și docent qualificat ceareă a mășmânlă pe mine înaintea publicității presupunând, că mi va fi succesor, ce apără și din rezoluția Preaveneratului Ordinariat din Blaj, în care i se deroagă conferirea și a docenturii din Lupoia, de oare ce este docent statonic și întărit de toate forurile competente. Domnul preot aspirează la postul meu de învățător, pentru aceasta e silit învățătorul să trăească rău cu preotul. Minorul ear' aspirează la postul meu de cantor, fiind eu și cantor.

Pe poporenii din Lupoia e drept, că i-am conchecat, dar' cu șirea protopopului tractual și provocat de d-lui de a face o rugare în cauza administratorului și a o trimite la d-lui prește a o trimite la Ordinariat, ceea ce așa să și înțemplat. Lupoia, 5 Nov. 1902. Petru Badescu, inv. gr. cat.

Din Almașul-mare n-înse scrie cu titula «Profesorul de Ungur și limba română», următoarele: În Dumineea trecută mă dusei la Huedin (comitatul Clujului) și intrai la un barbier, unde am mai aflat patru domini, între cari doi vorbiau românește cu barbierul. După ce au egit acești domni români, unul dintre cei ce rămăseseră acolo, era un profesor ungur, zise barbierului următoarele: «Hogy képes Ön mint magyar honpolgár azon az utálatos nyelven beszélni?» (Cum poți vorbi ca cetățean maghiar în limba aceea joscnică? — adecă în cea românească) barbierul, deși e Maghiar, tot nu fu de părere profesorului ci zise: ie mulțumit, că și vorbă și românește, căci mie ca meseriaș mi-e neapărat de lipsă să șiu și românește. I. Costin, abon.

O crimă grozavă în Jebeliu. În comuna Jebeliu (Bănat) denevită vestită în anii din urmă prin femeile, care își otrăveau bărbății, s-a întemplat de-unăzi o dramă familiară: Tărani Sbuia, găindu-și nevasta engleză și cu tăraniul Stoia, l-a impușcat pe acesta din urmă, ear' pe nevastă a rănit-o grav. Sbuia a fost arestat.

Nu vă jucați cu pușca. În comuna Dorgos (Bănat) s-a întemplat zilele acesta un accident, care dovedește în desjuns, că trebuie să fim foarte precauți, când umblăm cu armele de foc. Agricultorul Petru Popescu s-a dus într-o zi la vecinul seu, George David, cu care trăia în cea mai bună prietenie. Popescu luă pușca cu două țevi a vecinului de pe părete și se uită la ea. Din nebăgare de seamă, pușca, care era încărcată cu bucăți de plumb, se descurcă și nimeri pe David în brațul drept. Immediat fu chemat doctorul Massnik, care l-a extras bucățile de plumb și l-a bandajat brațul. David va trebui să stea câteva săptămâni pe pat. Despre acest cas a fost anunțată gendarmeria și procurorul din Timișoara.

Petrecere cu joc în Timișoara-Fabric. Reuniunea femeilor rom. ort. din Timișoara-Fabric aranjează Joi, în 14/27 Nov. 1902 o petrecere cu dans în sala bereriei («Fabrikshof») în favorul elevilor săraci dela școalele confesionale de acolo. Începutul la 8 ore seara.

Daruri pentru biserică. Pentru repararea bisericii gr.-or. din Găinari (protopresbiteratul Agnitei) au mai contribuit următorii credincioși:

Din Vorumloc: Ioan Maria Telea 25 centi; Ioan Mohan 10 centi.

Din Aciliu: Ipan Floea 25 centi; Ioan Savu 20 centi; Vasile Iuga, Iacob Ivan, câte 10 centi.

Din Cârțisoara: Constantin Badoc 10 centi.

Din Oprea - Cârțisoara: Dionisie Badoc 15 centi.

Din Vîstea-de-jos: Pavel Borzea 10 centi.

Din Merghindeal: Vasile Suciu 25 centi.

Din Sebeșul-săsesc: Ioan Stanciu 25 centi.

Al treilea colectant.

Din Găinari: Ioan Neamțu, George Toma, câte 1 dolar; David Coman 1 taler; Toader Chidor 40 centi.

Din Felsacul - maghiar: Nicolae Stânbei 50 centi.

Din Vîstea - înferioară: Eusebiu Cărăjă 20 centi.

Din Ucea-de-sus: Dionisie X. 32 c.; Moise Drăgușin 25 centi.

Din Arpașul-de-sus: Nanu Stefan 25 centi.

Din Sighisoara: Stefan Ferezan 20 centi.

Din Bendorf: Ioan Mihaiu 15 c.; Iosif Mihaiu 10 centi.

Din Oprea - Cârțisoara: Nicolae Popa 50 centi; Nicolas Grovu 25 centi.

Din Streza Cârțisoara: Ioan Solomon 50 centi.

Bine primită fie jertfa acestor contribuenți înaintea Tatălui creștin, lunganindu-le în schimb firul vieții lor întrudeplină sănătate, ca și în viitor să mai poată jertfi cu același simț creștinesc, pentru Maica noastră biserică. Găinari, în 11 Septembrie n. 1902. Nicolas Huiu, paroch gr.-or.

Impuns de un taur. În spitalul din Timișoara a fost dus zilele acestea Chira Chevereșianu într-o stare deploabilă și plin de răni, pe cari i-le-a aplicat un taur furios în hotarul comunei Beregsău.

Bunica săraciei e, după cum se știe, trăndăvia. Dacă nu e combătută cu energie ea aduce pe mulți la sapă de lemn. Multe morburi, cari la început par neprimejdioase, pot deveni prin neglijență periculoase. Aceasta se întemplat mai cu seamă la tuberculoză, a cărei cauză de obicei e imbolnăvirea organelor respirației. Prin catarul bronchial, afezioniile dela virful plămănilor, astmă, nădugeli, catar de plămăni, scăpare de sânge, respirație ingreunată, dureri de gâtie, tusă grea și răgușeală, pielita mucoasă e mai espusă infecțiunii prin bacilii tuberculozei și e de datorină febrării, care suferă de aceste boale, să ia măsuri prealabile. Un mijloc foarte eficace contra tuturor acestor morburi este «Pectora», care a întrebat toate celelalte mijloace recomandate contra acestor boala. Cine vrea să obțină «Pectora» veritabil să se adreseze de a dreptul la farmacia «Diana» în Budapesta, Károly körút 5, care îl trimită în pachete la 2 cor.

Știri din piată.

Sibiu. Grâu, hl. 10.60 - 11.80, săcară 6.80 - 8., orz 6.80 - 7.80, ovăz 4 - 4.80, oucuruz 7.10 - 8.60 cor. 10 ouă 56 - 66 bani.

Piața banilor din Sibiu Galbenul 11.26; 20 lei (hârtie) 18.92; 20 lei (argint) 18.76; lira turcească 21.40; lira engleză 23.80; 20 marose 23.32; napoleonul 19.; rubla (hârtie) 2.52, rubla (argint) 2.45 cor.

Bursa din Budapesta. Grâu, 50 kg. 7.35 - 7.85; săcară 6.35 - 6.70; orz 5.50 - 5.90; ovăz 6.40 - 6.65, suc. 6.60 - 6.70; cincantin — cor.

MAI NOU.

Procesul „Darului de Pastă”.

Cetitorii nostri știu, că tabla a născut hotărîrea tribunalului din Cluj, prin care acesta a respins pe procuror cu acusa lui pentru biografia lui Buteanu. În 21 n. l. c. petrecându-se procesul înaintea curții cu jurați din Cluj, redactorul a fost pedepsit cu 4 luni temnitate de stat și șase sute coroane amendă.

Raport amănuntit vom publica în numărul viitor.

Din cauza lipsei de spațiu Posta redactiunii și administrațiunii se amînă pe nrul viitor.

Pentru redacție și editură responsabil: Victor Lazar. Proprietar: Pentru «Tipografia», societate pe acțiuni Iosif Marshall.

De închiriat

este în Oca-Sibiului (Vizakna) sub nr. 752, la poziție bună o casă potrivită pentru deschiderea unei prăvălii. Casa constă din 2 odăi, șură, grajd și grădină mare. 86 1-2

Informații la Susana Lazar, Sibiul, strada Morii nr. 18.

Asigurarea pe viață

Este astăzi pentru viitorul fiecărei familii un factor atât de important, încât o poliță de asigurare pe viață să nu lipsească în nici o familie. Mai favorabilă este aceea asigurare, care pe lângă ajutorul imediat în casul morții, mai oferă asiguraților rămași în viață încă și $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}\%$ interes după banii solviți. În țara noastră există o unică bancă mutuală de asigurare, care — stând la înălțimea chiomărei sale — corespunde acestor cerințe, și aceea este banca

„The Mutual”

Aceasta bancă e cea mai mare și cea mai avută bancă de asigurare din lume, disponind cu finea anului 1901 de o avere totală de 687.828.870 franci.

Franci 1,828,180.000.

Ea își are direcția sa generală în New-York (America) și posede în patria noastră concesiunea și garanția preinsă de legile țării. Neavând acționari venitul ei întreg îl distribuă între cei premiați. Asigurări se efectuesc în toate combinațiile.

Direcția pentru părțile ardeleni
și moldoane în Cluj.

Director: Lud. de Szepessy.

Representanță cu corespondență în limba română în

Sibiu, strada Măcelarilor nr. 10.

Representant: George Pop.

Gustav Dürr, mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede, Sibiu. Piața-mare nr. 19.

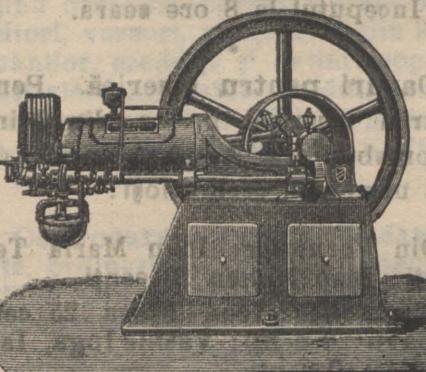
Recomandă depositul meu mare și bine assortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialitate se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mășinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află intotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată delaminc dău 5 ani garanție.

Liste de prețuri se trimit la cerere gratis și franco.

De însemnatate pentru morari și toate celelalte ramuri de industrie!

De însemnatate pentru proprietari și economi!

Locomobile de petroliu „OTTO”

cea mai ieftină și mai bună putere motrice pentru îmblătire
Fără mașinist și fără pericol de foc!!

Motor Original „OTTO” de petroliu,

renumit pentru simplicitatea sa, ieftinătatea cu care se poate mîna, minarea ușoară, siguranța folosirei.

Langen & Wolf,
fabrică dr. motori de gaz,
Budapesta VI. Váczi-körút
nr. 59.

Reprezentanță pentru Ardeal:

Fabrica de mașini
Andreiu Török
în Sibiu.

Acolo espot vedea și moto și locomobile de sus în activitate.

Informații, planuri și preliminare de prețuri se dau gratuit.

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Horea și Lancu, să cetească scrierile lui Silvestru Moldovan anume

Teara-Noastră,
descrierea părților mulice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi
Zarandul și Munții-Apuseni,

cu ilustrații și o ghidă.
Descrierile sunt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare și a.

Piesă care costă 1 leu (și 60 cent.) porto), în România 3 lei.

Toate niște poze sunt așezate în cuvinte elogioase noastre descrieri, unica ce le aveam despre Transilvania în limba română.

„Lega românde”, serie trea a altă:
Până astăzi nu există în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dî Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei treabă ce intră deosebită în stătis la noi. Sperăm, că publicul cititor va face acestei scrieri primăria de care a merită.

Comanda se poate face la

Librăria W. Kraft.